

Den Europæiske Unions Tidende

ISSN 1725-2520

L 296

46. årgang

14. november 2003

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 1992/2003 af 27. oktober 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker med henblik på Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af protokollen til Madrid-arrangementet om den internationale registrering af varemærker vedtaget i Madrid den 27. juni 1989** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1993/2003 af 13. november 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 6
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1994/2003 af 13. november 2003 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker 8
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1995/2003 af 13. november 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand 10
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1996/2003 af 13. november 2003 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker til visse tredjelande i forbindelse med den 14. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1290/2003 12
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1997/2003 af 13. november 2003 om indstilling af fiskeri efter hvilling fra fartøjer, som fører svensk flag** 13
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2003 af 13. november 2003 om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører svensk flag** 14
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1999/2003 af 13. november 2003 om fastsættelse af visse vejledende mængder og af individuelle lofter for udstedelse af licenser for indførsel af bananer til Fællesskabet i første kvartal af 2004 i forbindelse med toldkontingenterne** 15
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 2000/2003 af 13. november 2003 om fastsættelse for 2004 af reduktionssatser til anvendelse på ansøgninger om tildelinger til ikke-traditionelle importører under importtoldkontingenterne for bananer** 17

Kommissionens forordning (EF) nr. 2001/2003 af 13. november 2003 om bud for indførsel af majs, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1620/2003 omhandlede licitation	18
Kommissionens forordning (EF) nr. 2002/2003 af 13. november 2003 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af havre inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1814/2003 omhandlede licitation	19

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2003/793/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 27. oktober 2003 om godkendelse af Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af protokollen til Madrid-arrangementet om den internationale registrering af varemærker, vedtaget i Madrid den 27. juni 1989 20
- Protokol til Madrid-arrangementet om den internationale registrering af varemærker vedtaget i Madrid den 27. juni 1989 22

2003/794/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 6. november 2003 om beskikkelse af et svensk medlem af og tre svenske suppleanter til Regionsudvalget 31

Kommissionen

2003/795/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 10. november 2003 om midlertidig handel med frø af arten *Vicia faba* L., der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 66/401/EØF ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 4113) 32

2003/796/EF:

- ★ Kommissionens afgørelse af 11. november 2003 om oprettelse af gruppen af europæiske tilsynsmyndigheder for elektricitet og gas ⁽¹⁾ 34

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1992/2003**af 27. oktober 2003**

om ændring af forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker med henblik på Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af protokollen til Madrid-arrangementet om den internationale registrering af varemærker vedtaget i Madrid den 27. juni 1989

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 40/94 ⁽⁴⁾ (i det følgende benævnt »EF-varemærkeforordningen«), som bygger på traktatens artikel 308, tager sigte på at oprette et funktionsdygtigt marked, der byder på betingelser svarende til dem, som findes på et nationalt marked. For at virkeliggøre et sådant marked, som i stigende grad kan fungere som et indre marked, blev der ved nævnte forordning indført et EF-varemærkesystem, som giver virksomhederne ret til efter én og samme fremgangsmåde at opnå EF-varemærker, som nyder ensartet beskyttelse og har retsvirkning på hele Fællesskabets område.
- (2) Den 27. juni 1989 blev protokollen til Madrid-arrangementet om den internationale registrering af varemærker (i det følgende benævnt »Madrid-protokollen«) vedtaget i Madrid af den diplomatiske konference, der var nedsat med henblik på dens indgåelse.
- (3) Madrid-protokollen blev vedtaget med det formål at få indført en række nye elementer i det system for international registrering af varemærker, der blev etableret med Madrid-arrangementet om international registrering af varemærker af 14. april 1891, som senere ændret (i det følgende benævnt »Madrid-arrangementet«) ⁽⁵⁾.
- (4) En af de vigtigste nyskabelser i Madrid-protokollen i forhold til Madrid-arrangementet findes i protokollens artikel 14, der åbner mulighed for, at en mellemstatslig

organisation, der har en regional varemærkemyndighed til registrering af varemærker med virkning på organisationens territorium, kan tiltræde Madrid-protokollen.

- (5) Madrid-protokollen trådte i kraft den 1. december 1995 med virkning fra den 1. april 1996, hvor også EF-varemærkesystemet trådte i kraft.
- (6) EF-varemærkesystemet og det internationale registreringssystem, der blev indført ved Madrid-protokollen, er indbyrdes komplementære. For at sætte virksomhederne i stand til at drage fordel af EF-varemærket via Madrid-protokollen og omvendt er det derfor nødvendigt at give ansøgere om og indehavere af EF-varemærker mulighed for at ansøge om international beskyttelse af deres varemærker ved at indgive en international ansøgning efter Madrid-protokollen og omvendt give indehavere af en international registrering efter Madrid-protokollen mulighed for at ansøge om beskyttelse af deres varemærke efter EF-varemærkesystemet.
- (7) En sådan sammenkædning mellem EF-varemærkesystemet og det internationale registreringssystem efter Madrid-protokollen kan desuden fremme en harmonisk udvikling af økonomiske aktiviteter, eliminere konkurrenceforvridninger og nedbringe omkostningerne, ligesom det kan fremme et mere integreret og velfungerende indre marked. For at EF-varemærkesystemet kan blive mere attraktivt, er det derfor nødvendigt, at Fællesskabet tiltræder Madrid-protokollen.
- (8) Af ovennævnte årsager har Rådet efter forslag fra Kommissionen ⁽⁶⁾ godkendt Madrid-protokollen og bemyndiget Rådets formand til at deponere tiltrædelsesinstrumentet hos generaldirektøren for Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret (WIPO) fra den dato, hvor Rådet har vedtaget de foranstaltninger, der er nødvendige for, at Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Madrid-protokollen kan få virkning. Disse foranstaltninger fastsættes i denne forordning.

⁽¹⁾ EFT C 300 af 10.10.1996, s. 11.

⁽²⁾ EFT C 127 af 2.6.1997, s. 251.

⁽³⁾ EFT C 89 af 19.3.1997, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1653/2003 (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 36).

⁽⁵⁾ Madrid-arrangementet om den internationale registrering af varemærker, som senest revideret i Stockholm den 14. juli 1967 og ændret den 2. oktober 1979.

⁽⁶⁾ Forslag til Rådets afgørelse om godkendelse af Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af protokollen til Madrid-arrangementet om den internationale registrering af varemærker — vedtaget i Madrid den 27. juni 1989 (EFT C 293 af 5.10.1996, s. 11).

- (9) Disse foranstaltninger bør indpasses i EF-varemærkeforordningen ved indføjeelse af et nyt afsnit om »International registrering af varemærker«. Retsgrundlaget for dette forslag bør derfor være det samme som retsgrundlaget for EF-varemærkeforordningen, dvs. traktatens artikel 308.
- (10) Det er desuden nødvendigt at fastsætte regler om indgivelse af internationale ansøgninger til WIPO's Internationale Bureau via Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstre og modeller) (i det følgende benævnt »Harmoniseringskontoret«).
- (11) Hvis en international ansøgning indgives på basis af en ansøgning om et EF-varemærke, og den er affattet på et andet sprog end et af de sprog, der er tilladt i forbindelse med internationale ansøgninger i henhold til Madrid-protokollen, skal Harmoniseringskontoret gøre sit bedste for at få oversat fortegnelsen over varerne eller tjenesteydelserne til det sprog, ansøgeren har angivet, således at ansøgningen kan fremsendes til Det Internationale Bureau så betids, at prioritetsdagen kan opretholdes.
- (12) Der er hverken i Madrid-protokollen eller i de regler, der er vedtaget på grundlag af Madrid-protokollen, fastsat bestemmelser, der vil kunne danne grundlag for at fastlægge den sprogordning, der skal anvendes af Harmoniseringskontoret, når det behandler en international ansøgning eller en international registrering.
- (13) Endelig bør de regler og procedurer, der gælder for internationale registreringer, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, i princippet være de samme som dem, der gælder for ansøgninger om EF-varemærker og beskyttelse af EF-varemærker. I overensstemmelse med dette princip bør internationale registreringer, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, underkastes en undersøgelse af, hvorvidt der foreligger absolutte hindringer for registrering, og der bør foretages søgning i EF-varemærkeregistret og varemærkeregistrene i de medlemsstater, der har underrettet Harmoniseringskontoret om, at de har besluttet at foretage en sådan søgning, ligesom der bør kunne rejses indsigelse mod dem på samme måde som for bekendtgjorte EF-varemærker. På samme måde bør internationale registreringer, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, underlægges samme regler om brug og ugyldighed som EF-varemærker. En designering af Det Europæiske Fællesskab via internationale registreringer kan desuden omdannes til nationale varemærkeansøgninger eller til designering af medlemsstater, der er part i Madrid-protokollen eller Madrid-arrangementet, når designeringen af Det Europæiske Fællesskab via internationale registreringer afslås eller ophører med at have virkning —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 40/94 ændres således:

- 1) I artikel 8, stk. 2, litra a), tilføjes et nyt nummer:
- »iv) varemærker, som er genstand for en international registrering med retsvirkning i Fællesskabet«

- 2) Artikel 134, stk. 3, affattes således:

»3. De budgetterede indtægter består, foruden af eventuelle andre indtægter, af provenuet af de gebyrer, der skal betales på grundlag af gebyrregulativet, af provenuet af de gebyrer, der skal betales på grundlag af den i artikel 140 nævnte Madrid-protokol i forbindelse med en international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, samt af andre beløb, der erlægges til de kontraherende parter i Madrid-protokollen, og i det omfang, det er nødvendigt, af et tilskud fra De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, Kommissionens budgetsektion, over en særlig budgetpost.«

- 3) Følgende afsnit indføres efter afsnit XII:

»AFSNIT XIII

INTERNATIONAL REGISTRERING AF VAREMÆRKER

FØRSTE AFDELING

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 140

De gældende bestemmelser

Medmindre andet er fastsat i dette afsnit, finder denne forordning med tilhørende gennemførelsesforordninger, der er vedtaget i henhold til artikel 158, anvendelse på alle ansøgninger om international registrering, der indgives i henhold til protokollen til Madrid-arrangementet om den internationale registrering af varemærker, der blev vedtaget i Madrid den 27. juni 1989 (herefter benævnt henholdsvis »internationale ansøgninger« og »Madrid-protokollen«), og som er baseret på en ansøgning om et EF-varemærke eller på et EF-varemærke samt på registreringer af varemærker, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret i det internationale register, der føres af Det Internationale Bureau under Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (i det følgende benævnt henholdsvis: »international registrering« og »Det Internationale Bureau«).

ANDEN AFDELING

INTERNATIONAL REGISTRERING PÅ GRUNDLAG AF EN ANSØGNING OM ET EF-VAREMÆRKE ELLER PÅ GRUNDLAG AF ET EF-VAREMÆRKE

Artikel 141

Indgivelse af en international ansøgning

1. Internationale ansøgninger, jf. artikel 3 i Madrid-protokollen, der er baseret på en ansøgning om et EF-varemærke eller på et EF-varemærke, skal indgives til Harmoniseringskontoret.

2. Dersom en international ansøgning indgives, før det varemærke, som skal danne grundlaget for den internationale registrering, er blevet registreret som EF-varemærke, skal den, der ansøger om international registrering, oplyse, hvorvidt den internationale registrering skal baseres på en ansøgning om eller en registrering af et EF-varemærke. Dersom den internationale registrering skal baseres på et EF-varemærke, så snart dette er blevet registreret, anses den internationale ansøgning for modtaget af Harmoniseringskontoret på EF-varemærkets registreringsdato.

Artikel 142

Den internationale ansøgnings form og indhold

1. Den internationale ansøgning indgives på et af Det Europæiske Fællesskabs officielle sprog ved hjælp af en blanket, der stilles til disposition af Harmoniseringskontoret. Medmindre ansøgeren anfører andet på blanketten ved indgivelsen af den internationale ansøgning, foregår korrespondancen mellem Harmoniseringskontoret og ansøgeren på det sprog, som ansøgningen er indgivet på, ved hjælp af en standardformular.

2. Hvis den internationale ansøgning er affattet på et sprog, som ikke er et af de sprog, der er tilladt i henhold til Madrid-protokollen, skal ansøgeren angive et andet sprog blandt de tilladte. Harmoniseringskontoret vil benytte dette andet sprog ved fremlæggelsen af den internationale ansøgning for Det Internationale Bureau.

3. Når den internationale ansøgning er affattet på et andet sprog end et af dem, der er tilladt i forbindelse med internationale ansøgninger i henhold til Madrid-protokollen, kan ansøgeren stille en oversættelse af fortegnelsen over varerne eller tjenesteydelserne til disposition på det sprog, som skal benyttes ved fremlæggelsen af den internationale ansøgning for Det Internationale Bureau i medfør af stk. 2.

4. Harmoniseringskontoret fremsender hurtigst muligt den internationale ansøgning til Det Internationale Bureau.

5. Ved indgivelse af en international ansøgning erlægges der et gebyr til Harmoniseringskontoret. I det i artikel 141, stk. 2, andet punktum, nævnte tilfælde forfalder gebyret til betaling på registreringsdatoen for EF-varemærket. Ansøgningen anses ikke for indgivet, før gebyret er betalt.

6. Den internationale ansøgning skal opfylde de betingelser, der er fastsat i den i artikel 157 omhandlede gennemførelsesforordning.

Artikel 143

Notering i sagsakten og i registret

1. Datoen og nummeret på den internationale registrering, der er baseret på en EF-varemærkeansøgning, skal noteres i ansøgningsakterne. Dersom ansøgningen resulterer i et EF-varemærke, skal datoen og nummeret på den internationale registrering indføres i registret.

2. Datoen og nummeret på en international registrering, der er baseret på et EF-varemærke, skal indføres i registret.

Artikel 144

Begæring om »territorial udstrækning« fremsat efter den internationale registrering

En begæring om territorial udstrækning — jf. artikel 3ter, stk. 2, i Madrid-protokollen — der fremsættes efter den internationale registrering, kan indgives via Harmoniseringskontoret. Begæringen indgives på det sprog, hvorpå den internationale ansøgning er affattet i henhold til artikel 142.

Artikel 145

Internationale gebyrer

Gebyrer, der skal erlægges til Det Internationale Bureau i henhold til Madrid-protokollen, skal indbetales direkte til bureauet.

TREDJE AFDELING

INTERNATIONAL REGISTRERING, HVOR DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB ER DESIGNERET

Artikel 146

Virkninger af international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret

1. Enhver international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, skal fra registreringsdatoen, jf. artikel 3, stk. 4, i Madrid-protokollen, eller fra den dato, hvor Det Europæiske Fællesskab efterfølgende blev designeret, jf. artikel 3ter, stk. 2, i Madrid-protokollen, have den samme virkning som en EF-varemærkeansøgning.

2. Hvis der ikke er meddelt afslag, jf. artikel 5, stk. 1 og 2, i Madrid-protokollen, eller dersom et afslag er blevet tilbagekaldt, har den internationale registrering af et varemærke, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, samme virkning — regnet fra den under stk. 1 nævnte dato — som registreringen af et EF-varemærke.

3. Med henblik på anvendelsen af artikel 9, stk. 3, gælder, at en bekendtgørelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 147, stk. 1, i forbindelse med en international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, træder i stedet for en bekendtgørelse af en EF-varemærkeansøgning, og at en bekendtgørelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, træder i stedet for en bekendtgørelse af registreringen af et EF-varemærke.

Artikel 147

Bekendtgørelse

1. Harmoniseringskontoret skal bekendtgøre registreringsdatoen for et varemærke, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, jf. artikel 3, stk. 4, i Madrid-protokollen, eller den dato, hvor Det Europæiske Fællesskab efterfølgende er blevet designeret, jf. artikel 3ter, stk. 2, i Madrid-protokollen, og bekendtgøre, hvilket sprog der er benyttet i den internationale ansøgning, og hvilket andet sprog ansøgeren har anført, samt bekendtgøre det internationale registreringsnummer og den dato, hvor en sådan registrering er blevet bekendtgjort i den tidende, som Det Internationale Bureau offentliggør, og det skal bekendtgøre en kopi af varemærket samt numrene på de klasser af vare- og tjenesteydelser, som ansøgningen om beskyttelse vedrører.

2. Er der ikke blevet meddelt afslag på beskyttelse af en international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, jf. artikel 5, stk. 1 og 2, i Madrid-protokollen, eller hvis et afslag er blevet tilbagekaldt, skal Harmoniseringskontoret bekendtgøre dette sammen med det internationale registreringsnummer og i givet fald den dato, hvor en sådan registrering er blevet bekendtgjort i den tidende, som Det Internationale Bureau offentliggør.

Artikel 148

Anciennitet

1. Ansøgere om en international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, kan i den internationale ansøgning påberåbe sig den anciennitet, der knytter sig til et ældre varemærke, der er registreret i en medlemsstat, herunder et varemærke, der er registreret i Benelux-landene, eller til et ældre varemærke, der er registreret i henhold til et internationalt arrangement, der har virkning i en medlemsstat, jf. artikel 34.

2. Indehavere af en international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, kan fra den dato, hvor virkningerne af en sådan registrering er bekendtgjort, jf. artikel 147, stk. 2, over for Harmoniseringskontoret påberåbe sig den anciennitet, der knytter sig til et ældre varemærke, der er registreret i en medlemsstat, herunder et varemærke, der er registreret i Benelux-landene, eller til et ældre varemærke, der er registreret i henhold til et internationalt arrangement, der har virkning i en medlemsstat, jf. artikel 35. Harmoniseringskontoret underretter Det Internationale Bureau herom.

Artikel 149

Undersøgelse af absolutte hindringer for registrering

1. Internationale registreringer, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, skal gøres til genstand for en undersøgelse af absolutte hindringer for registrering på samme måde som EF-varemærkeansøgninger.

2. Beskyttelse af en international registrering må ikke afslås, før indehaveren af den internationale registrering har haft lejlighed til at give afkald på eller begrænse beskyttelsen for Det Europæiske Fællesskabs vedkommende eller har haft lejlighed til at fremkomme med sine bemærkninger.

3. Afslag på beskyttelse træder i stedet for afslag på en EF-varemærkeansøgning.

4. Dersom beskyttelse af en international registrering afslås ved en endelig afgørelse i henhold til denne artikel, eller dersom indehaveren af den internationale registrering har givet afkald på beskyttelse for Det Europæiske Fællesskabs vedkommende, jf. stk. 2, tilbagebetaler Harmoniseringskontoret indehaveren af den internationale registrering en del af det individuelle gebyr, der fastsættes i henhold til gennemførelsesforordningen.

Artikel 150

Søgning

1. Når Harmoniseringskontoret har modtaget en meddelelse om en international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, udarbejder det en EF-søgningsrapport, jf. artikel 39, stk. 1.

2. Så snart Harmoniseringskontoret har modtaget en meddelelse om en international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, sender det en genpart heraf til den centrale myndighed for industriel ejendomsret i hver af de medlemsstater, der har meddelt Harmoniseringskontoret, at de vil foretage søgning i egne varemærkeregistre, jf. artikel 39, stk. 2.

3. Artikel 39, stk. 3, 4 og 5, finder anvendelse med de fornødne tilpasninger.

4. Harmoniseringskontoret underretter indehavere af ældre EF-varemærker eller EF-varemærkeansøgninger, der er nævnt i EF-søgningsrapporten, om, at den internationale registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, er blevet bekendtgjort, jf. artikel 147, stk. 1.

Artikel 151

Indsigelse

1. Der kan over for en international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, rejses indsigelse på samme måde som over for en bekendtgjort EF-varemærkeansøgning.

2. Indsigelse skal gøres gældende inden for en frist på tre måneder, som begynder at løbe seks måneder efter bekendtgørelsesdatoen, jf. artikel 147, stk. 1. Indsigelse anses ikke for rejst, før indsigelsesgebyret er blevet betalt.

3. Afslag på beskyttelse træder i stedet for afslag på en EF-varemærkeansøgning.

4. Dersom beskyttelse af en international registrering afslås ved en endelig afgørelse i henhold til denne artikel, eller dersom indehaveren af den internationale registrering — forud for den endelige afgørelse i henhold til denne artikel — har givet afkald på beskyttelse for Det Europæiske Fællesskabs vedkommende, tilbagebetaler Harmoniseringskontoret indehaveren af den internationale registrering en del af det individuelle gebyr, der fastsættes i henhold til gennemførelsesforordningen.

Artikel 152

Erstatning af et EF-varemærke med en international registrering

Harmoniseringskontoret skal efter anmodning indføre en meddelelse i registret om, at et EF-varemærke anses for erstatet af en international registrering, jf. artikel 4bis i Madrid-protokollen.

Artikel 153

Ugyldiggørelse af virkningerne af en international registrering

1. Virkningerne af en international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, kan erklæres for ugyldige.

2. En begæring om ugyldiggørelse af virkningerne af en international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, træder i stedet for en begæring om, at et EF-varemærke erklæres for tabt, jf. artikel 50, eller ugyldigt, jf. artikel 51 og artikel 52.

Artikel 154

Omdannelse af designering af Det Europæiske Fællesskab via en international registrering til en national varemærkeansøgning eller til designering af medlemsstaterne

1. Dersom designering af Det Europæiske Fællesskab via en international registrering er blevet afslået eller ikke længere har virkning, kan indehaveren af den internationale registrering anmode om, at designeringen af Det Europæiske Fællesskab omdannes:

a) til en national varemærkeansøgning, jf. artikel 108-110, eller

b) til designering af en medlemsstat, der er part i Madrid-protokollen eller Madrid-arrangementet om den internationale registrering af varemærker, der blev vedtaget i Madrid den 14. april 1891, som revideret og ændret (i det følgende benævnt »Madrid-arrangementet«), såfremt det på den dato, hvor anmodningen om omdannelse fremsættes, er muligt at designere denne medlemsstat direkte på grundlag af Madrid-protokollen eller Madrid-arrangementet. Artikel 108-110 finder anvendelse.

2. En national varemærkeansøgning eller en designering af en medlemsstat, der er part i Madrid-protokollen eller Madrid-arrangementet, som er resultatet af omdannelse af en designering af Det Europæiske Fællesskab via en international registrering, får virkning i den pågældende medlemsstat fra datoen for den internationale registrering, jf. artikel 3, stk. 4, i Madrid-protokollen, eller fra den dato, hvor beskyttelsen blev udstrakt til at omfatte Det Europæiske Fællesskab, jf. artikel 3ter, stk. 2, i Madrid-protokollen, hvis udstrækningen fandt sted efter den internationale registrering, eller fra den prioritetsdato, der er tillagt denne registrering, og i givet fald med den varemærkeanciennitet i vedkommende stat, der påberåbes i henhold til artikel 148.

3. En begæring om omdannelse skal bekendtgøres.

Artikel 155

Brug af et internationalt registreret varemærke

Med henblik på anvendelsen af artikel 15, stk. 1, artikel 43, stk. 2, artikel 50, stk. 1, litra a), og artikel 56, stk. 2, træder bekendtgørelsesdatoen, jf. artikel 147, stk. 2, i stedet for registreringsdatoen ved fastsættelsen af den dato, fra hvilken der skal gøres reel brug inden for Fællesskabet af det internationalt registrerede varemærke, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 27. oktober 2003.

Artikel 156

Omdannelse

1. Med forbehold af stk. 2 finder de bestemmelser, der gælder for EF-varemærkeansøgninger anvendelse med de fornødne tilpasninger på begæringer om en international registrerings omdannelse til en EF-varemærkeansøgning, jf. artikel 9quinquies i Madrid-protokollen.

2. Dersom en begæring om omdannelse vedrører en international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, og som har været genstand for bekendtgørelse, jf. artikel 147, stk. 2, finder artikel 38-43 ikke anvendelse.»

4) Afsnit XIII bliver til afsnit XIV.

5) Artikel 140, 141, 142 og 143 får følgende nye numre:

artikel 140 bliver til artikel 157

artikel 141 bliver til artikel 158

artikel 142 bliver til artikel 159

artikel 143 bliver til artikel 160.

6) Henvisningen til artikel 140 i artikel 26, stk. 3, skal erstattes med en henvisning til artikel 157.

7) Henvisningen til artikel 141 i artikel 139, stk. 3, og i artikel 140, stk. 3, erstattes med en henvisning til artikel 158.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på den dato, hvor Madrid-protokollen træder i kraft for Det Europæiske Fællesskabs vedkommende. Datoen for denne forordnings ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

På Rådets vegne

A. MATTEOLI

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1993/2003**af 13. november 2003****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. november 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. november 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	39,4
	096	49,6
	204	53,1
	999	47,4
0707 00 05	052	138,6
	999	138,6
0709 90 70	052	111,0
	204	86,6
	999	98,8
0805 20 10	204	56,8
	512	116,3
	999	86,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	74,5
	388	66,8
	464	146,8
	504	97,5
	528	66,8
	999	90,5
0805 50 10	052	85,6
	524	60,1
	528	81,9
	600	87,7
	999	78,8
0806 10 10	052	120,9
	400	225,8
	508	302,5
	999	216,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	60,5
	060	37,4
	064	48,5
	096	84,1
	388	117,0
	400	73,2
	404	78,1
	720	49,7
	800	159,7
	999	78,7
0808 20 50	052	101,2
	060	51,7
	064	60,4
	720	43,2
	999	64,1

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1994/2003

af 13. november 2003

om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1422/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af melasse inden for sektoren for sukker og om ændring af forordning (EØF) nr. 785/68 ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 79/2003 ⁽⁴⁾, særlig artikel 1, stk. 2, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1422/95 fastsættes, at cif-prisen ved import af melasse, i det følgende benævnt »den repræsentative pris«, fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 785/68 ⁽⁵⁾. Denne pris fastsættes for den standardkvalitet, der er defineret i artikel 1 i nævnte forordning.
- (2) Den repræsentative pris for melasse beregnes for et EF-grænseovergangssted, som er Amsterdam. Denne pris skal beregnes på grundlag af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet, som konstateres på grundlag af noteringer eller priser på dette marked, der er justeret under hensyntagen til eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til standardkvaliteten. Standardkvaliteten for melasse blev defineret ved forordning (EØF) nr. 785/68.
- (3) Ved konstateringen af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet skal der tages hensyn til samtlige oplysninger om tilbud på verdensmarkedet, om konstaterede priser på vigtige markeder i tredjelande samt om købekontrakter indgået i den internationale samhandel, som Kommissionen har fået kendskab til enten gennem medlemsstaterne eller på eget initiativ. Ved denne konstatering kan et gennemsnit af flere priser lægges til grund i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 785/68 på betingelse af, at dette gennemsnit kan anses som repræsentativt for markedets faktiske tendens.
- (4) Der skal ikke tages hensyn til oplysningerne, når det ikke drejer sig om produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller når den i tilbuddet nævnte pris kun vedrører en ringe mængde, der ikke er repræsentativ for

markedet. Der skal heller ikke tages hensyn til tilbudspriser, som ikke kan anses for repræsentative for markedets faktiske udvikling.

- (5) For at opnå sammenlignelige oplysninger vedrørende melasse af standardkvalitet skal priserne alt efter kvaliteten af den tilbudte melasse forhøjes eller nedsættes i det omfang, der følger af anvendelsen af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 785/68.
- (6) Undtagelsesvis kan en repræsentativ pris i et begrænset tidsrum opretholdes på uændret niveau, når den tilbudspris, der har tjent som grundlag for den foregående konstatering af den repræsentative pris, ikke er kommet til Kommissionens kendskab, og de foreliggende tilbudspriser, som ikke synes at være tilstrækkeligt repræsentative for markedets faktiske tendens, ville føre til pludselige og væsentlige ændringer i den repræsentative pris.
- (7) Når der eksisterer en forskel mellem udløsningsprisen for det pågældende produkt og den repræsentative pris, bør der fastsættes tillægsimporttold på betingelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1422/95. Såfremt importtolden suspenderes i medfør af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, bør der fastsættes særlige beløb for denne told.
- (8) Anvendelse af disse bestemmelser giver anledning til at fastsætte de repræsentative priser og tillægsimporttolden for de pågældende produkter som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægstolden ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1422/95 omhandlede produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. november 2003.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT L 13 af 18.1.2003, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 145 af 27.6.1968, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. november 2003 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Told, der skal opkræves ved import som følge af suspension, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, pr. 100 kg netto af det pågældende produkt ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	5,82	0,39	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	8,79	—	0

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 785/68, som ændret.

⁽²⁾ Dette beløb erstatter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95 toldsatsen i den fælles toldtarif fastsat for disse produkter.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1995/2003**af 13. november 2003****om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 5, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 27 i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan forskellen mellem noteringerne og priserne på verdensmarkedet for de produkter, som er nævnt i forordningens artikel 1, stk. 1, litra a), og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I henhold til forordning (EF) nr. 1260/2001 skal restitutionerne for hvidt sukker og råsukker, der ikke er denatureret, og som udføres i uforarbejdet stand, fastsættes under hensyntagen til situationen på fællesskabsmarkedet og på verdensmarkedet for sukker og navnlig under hensyntagen til de pris- og omkostningsfaktorer, som er nævnt i forordningens artikel 28. Ifølge samme artikel skal der endvidere tages hensyn til de påtænkte udførsels økonomiske aspekt.
- (3) For råsukkers vedkommende skal restitutionen fastsættes for standardkvaliteten. Denne er defineret i bilag I, punkt II, i forordning (EF) nr. 1260/2001. Denne restitution fastsættes i øvrigt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1260/2001. Kandissukker er defineret i Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/95 af 7. september 1995 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner i sukkersektoren ⁽³⁾. Den således beregnede restitution bør, for så vidt angår sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, gælde for det pågældende sukkers saccharoseindhold og fastsættes pr. 1 % af dette indhold.

- (4) Situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for sukker efter dets bestemmelse.
- (5) I særlige tilfælde kan restitutionsbeløbet fastsættes i retsakter af anden karakter.
- (6) Restitutionen skal fastsættes hver anden uge. Den kan ændres i mellemtiden.
- (7) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på sukkermarkedet, navnlig på noteringer eller kurser på sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget.
- (8) Forordning (EF) nr. 1260/2001 indeholder ingen bestemmelser om forlængelse af ordningen for udligning af lageromkostninger fra den 1. juli 2001. Der bør derfor tages hensyn hertil ved fastsættelsen af de restitutioner, der ydes, når eksporten foregår efter den 30. september 2001.
- (9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1260/2001, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. november 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 214 af 8.9.1995, s. 16.

BILAG

EKSPORTRESTITUTIONER FOR HVIDT SUKKER OG RÅSUKKER I UFORARBEJDET STAND

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	45,72 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	45,02 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	45,72 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	45,02 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,4970
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	49,70
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	48,94
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	48,94
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,4970

NB Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1779/2002 (EFT L 269 af 5.10.2002, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

S00: Alle bestemmelsessteder (tredjelande, andre områder, proviantering og bestemmelsessteder, der ligestilles med eksport fra EU) undtagen Albanien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Serbien og Montenegro (inklusive Kosovo som defineret i De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution nr. 1244 af 10. juni 1999) og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, bortset fra sukker, der er tilsat de produkter, som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 2201/96 (EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Dette beløb gælder for råsukker med en udbyttesats på 92 %. Hvis udbyttesatsen for det eksporterede råsukker er forskellig fra 92 %, beregnes restitutionsbeløbet efter bestemmelserne i artikel 28, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1260/2001.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1996/2003**af 13. november 2003****om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker til visse tredjelande i forbindelse med den 14. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1290/2003**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2102 ⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1290/2003 af 18. juli 2003 om en særlig løbende licitation for produktionsåret 2003/04 med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker ⁽³⁾, foranstaltes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker til visse tredjelande.
- (2) I henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1290/2003 fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet.

(3) Efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er nævnt i artikel 1, fastsættes for den 14. dellicitation.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 14. dellicitation for hvidt sukker, ifølge forordning (EF) nr. 1290/2003, fastsættes maksimumseksportrestitutionen til visse tredjelande til 52,042 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. november 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EUT L 181 af 19.7.2003, s. 7.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1997/2003
af 13. november 2003
om indstilling af fiskeri efter hvilling fra fartøjer, som fører svensk flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 2341/2002 af 20. december 2002 om fastsættelse for 2003 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1754/2003 ⁽⁴⁾, fastsættes kvoterne for hvilling for 2003.
- (2) For at overholde bestemmelserne om de kvantitative begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det nødvendigt, at Kommissionen fastsætter den dato, på hvilken fiskeriet fra fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, har medført, at den tildelte kvote må anses for at være opbrugt.
- (3) Ifølge de oplysninger, der er meddelt Kommissionen, har fiskeriet efter hvilling fra fartøjer, som fører svensk flag eller er registreret i Sverige, i farvandene i ICES-område

IIIa Skagerrak og Kattegat, nået den tildelte kvote for 2003. Sverige har forbudt fiskeri efter denne bestand fra den 7. september 2003. Denne dato bør derfor også fastsættes i denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fiskeriet efter hvilling fra fartøjer, der fører svensk flag eller er registreret i Sverige, i ICES-område IIIa Skagerrak og Kattegat, har medført, at Sveriges kvote for 2003 må anses for at være opbrugt.

Fiskeriet efter hvilling i ICES-område IIIa Skagerrak og Kattegat, fra fartøjer, der fører svensk flag eller er registreret i Sverige, er forbudt ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af den ovenfor nævnte bestand fanget i disse farvande af de nævnte fartøjer efter denne forordnings anvendelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 7. september 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 2003.

På Kommissionens vegne
Jörgen HOLMQUIST
Generaldirektør for fiskeri

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 356 af 31.12.2002, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT L 252 af 4.10.2003, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1998/2003**af 13. november 2003****om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører svensk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 2341/2002 af 20. december 2002 om fastsættelse for 2003 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1754/2003 ⁽⁴⁾, fastsættes kvoterne for torsk for 2003.
- (2) For at overholde bestemmelserne om de kvantitative begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det nødvendigt, at Kommissionen fastsætter den dato, på hvilken fiskeriet fra fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, har medført, at den tildelte kvote må anses for at være opbrugt.

- (3) Ifølge de oplysninger, der er meddelt Kommissionen, har fiskeriet efter torsk fra fartøjer, som fører svensk flag eller er registreret i Sverige, i farvandene i ICES-område IIIa Kattegat, nået den tildelte kvote for 2003. Sverige har forbudt fiskeri efter denne bestand fra den 13. oktober 2003. Denne dato bør derfor også fastsættes i denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fiskeriet efter torsk fra fartøjer, der fører svensk flag eller er registreret i Sverige, i ICES-område IIIa Kattegat, har medført, at Sveriges kvote for 2003 må anses for at være opbrugt.

Fiskeriet efter torsk i ICES-område IIIa Kattegat, fra fartøjer, der fører svensk flag eller er registreret i Sverige, er forbudt ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af den ovenfor nævnte bestand fanget i disse farvande af de nævnte fartøjer efter denne forordnings anvendelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 13. oktober 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 2003.

På Kommissionens vegne

Jörgen HOLMQUIST

Generaldirektør for fiskeri

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 356 af 31.12.2002, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT L 252 af 4.10.2003, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1999/2003**af 13. november 2003****om fastsættelse af visse vejledende mængder og af individuelle lofter for udstedelse af licenser for indførsel af bananer til Fællesskabet i første kvartal af 2004 i forbindelse med toldkontingenterne**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Bananer —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer ⁽¹⁾, særlig artikel 20, og

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 1

(1) I artikel 14, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 896/2001 af 7. maj 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til EF ⁽²⁾, er der med henblik på udstedelse af importlicenser åbnet mulighed for hvert af de tre første kvartaler i året at fastsætte en vejledende mængde, der udtrykkes som en fast procentdel af de mængder, der er disponible for hvert af toldkontingenterne A/B og C, der er fastsat i artikel 18, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 404/93.

Den vejledende mængde, jf. artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 896/2001, for indførsel af bananer i forbindelse med toldkontingenterne, der er fastsat i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 404/93, fastsættes for første kvartal af 2004 til 27 % af de mængder, der er disponible for traditionelle importører og ikke-traditionelle importører under A/B- og C-toldkontingenterne.

Artikel 2

(2) Oplysningerne om dels de mængder bananer, der blev afsat i Fællesskabet i 2003, navnlig de faktiske indførsler i første kvartal, dels den forventede forsyning og det forventede forbrug på fællesskabsmarkedet i samme første kvartal af 2004 medfører, at der bør fastsættes vejledende mængder for A/B- og C-toldkontingenterne med henblik på at sikre en tilfredsstillende forsyning af hele Fællesskabet og den fortsatte handel mellem produktions- og afsætningsleddene.

Den godkendte mængde, jf. artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. 896/2001, for indførsel af bananer i forbindelse med de toldkontingenter, der er fastsat i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 404/93, fastsættes for første kvartal af 2004 til:

(3) På basis af samme oplysninger bør der i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. 896/2001 fastsættes den maksimale mængde, som hver importør kan indgive licensansøgning om for første kvartal af 2004.

a) 27 % af den referencemængde, der er fastsat i henhold til artikel 4 og 5 i forordning (EF) nr. 896/2001 for traditionelle importører under A/B- og C-toldkontingenterne, og

(4) Bestemmelserne i denne forordning bør straks træde i kraft, da de skal anvendes inden begyndelsen af perioden for indgivelse af licensansøgninger for første kvartal af 2004.

b) 27 % af den mængde, der er fastsat og meddelt i henhold til artikel 9, stk. 3, i forordning (EF) nr. 896/2001 for ikke-traditionelle importører under A/B- og C-toldkontingenterne.

Artikel 3

⁽¹⁾ EFT L 47 af 25.2.1993, s. 1. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 2587/2001 (EFT L 345 af 29.12.2001, s. 13).

⁽²⁾ EFT L 126 af 8.5.2001, s. 6. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 1439/2003 (EFT L 204 af 13.8.2003, s. 30).

Denne forordning træder i kraft den 14. november 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2000/2003**af 13. november 2003****om fastsættelse for 2004 af reduktionssatser til anvendelse på ansøgninger om tildelinger til ikke-traditionelle importører under importtoldkontingenterne for bananer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 896/2001 af 7. maj 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til EF ⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge medlemsstaternes lister, jf. artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 896/2001, er der i alt ansøgt om tildeling af 4 961 407,000 tons for samtlige ikke-traditionelle A/B-importører og om 399 750,000 tons for samtlige ikke-traditionelle C-importører.
- (2) Der bør derfor fastsættes reduktionssatser til anvendelse på de ikke-traditionelle importørers tildelinger for 2004 under A/B- og C-kontingenterne.
- (3) Det skal erindres om, at bestemmelserne i nærværende forordning er fastsat uden at foregribe foranstaltninger, der senere måtte blive truffet i forbindelse med udvidelsen af Unionen.

- (4) For at give importørerne tilstrækkelig tid til at indsende licensansøgningerne for første kvartal i 2004 skal bestemmelserne i denne forordning gælde med øjeblikkelig virkning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Hvad angår de A/B- og C-toldkontingenter, som er omhandlet i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 404/93, skal der i henhold til artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 896/2001 tildeles den enkelte ikke-traditionelle importør en mængde for 2004 svarende til nedenstående procentsats af mængden i ansøgningen om tildeling:

- a) for hver ikke-traditionel A/B-importør: 9,09036 %
- b) for hver ikke-traditionel C-importør: 20,63789 %.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. november 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 47 af 25.2.1993, s. 1. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 2587/2001 (EFT L 345 af 29.12.2001, s. 13).

⁽²⁾ EFT L 126 af 8.5.2001, s. 6. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 1439/2003 (EFT L 204 af 13.8.2003, s. 30).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2001/2003**af 13. november 2003****om bud for indførsel af majs, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1620/2003 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1104/2003⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til Spanien fra tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1620/2003⁽³⁾.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2235/2000⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 beslutte, at licitationen skal være uden virkning.

(3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 1839/95, bør der ikke fastsættes nogen maksimumsnedsættelse af importtolden.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er meddelt fra den 7. indtil den 13. november 2003 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1620/2003 omhandlede licitation over nedsættelsen af importtolden ved indførsel af majs, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. november 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158 af 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 231 af 17.9.2003, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 13.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2002/2003**af 13. november 2003****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af havre inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1814/2003 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1104/2003⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1431/2003⁽⁴⁾, særlig artikel 4,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1814/2003 af 15. oktober 2003 om en særlig interventionsforanstaltning for korn i Finland og Sverige i produktionsåret 2003/04⁽⁵⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over eksportrestitutionen for havre, der er produceret i Finland og Sverige til eksport fra Finland og Sverige til alle tredjelande med undtagelse af Bulgarien, Cypern, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Malta, Polen, Tjekkiet, Rumænien, Slovakiet og Slovenien, blev åbnet ved forordning (EF) nr. 1814/2003.

- (2) I artikel 9 i forordning (EF) nr. 1814/2003 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95. I dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 7. til den 13. november 2003 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1814/2003 omhandlede licitation, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for havre til 16,58 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. november 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158 af 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT L 203 af 12.8.2003, s. 16.

⁽⁵⁾ EUT L 265 af 16.10.2003, s. 25.

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 27. oktober 2003

om godkendelse af Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af protokollen til Madrid-arrangementet om den internationale registrering af varemærker, vedtaget i Madrid den 27. juni 1989

(2003/793/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, andet punktum, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker ⁽⁴⁾, som bygger på traktatens artikel 308, tager sigte på at oprette et funktionsdygtigt marked, der byder på betingelser svarende til dem, som findes på et nationalt marked. For at virkeliggøre et sådant marked, som i stigende grad kan fungere som et indre marked, blev der ved nævnte forordning indført et EF-varemærkesystem, som giver virksomhederne ret til efter én og samme fremgangsmåde at opnå EF-varemærker, som nyder ensartet beskyttelse og har retsvirkning på hele Fællesskabets område.

(2) Efter det forarbejde, der blev indledt og gennemført i Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret med deltagelse af de medlemsstater, der er med i Madrid-Unionen, de medlemsstater, som ikke er med i Madrid-Unionen, og Det Europæiske Fællesskab, blev proto-

kollen til Madrid-arrangementet om den internationale registrering af varemærker (i det følgende benævnt »Madrid-protokollen«) vedtaget den 27. juni 1989 i Madrid af den diplomatiske konference, der var nedsat med henblik på dens indgåelse.

(3) Madrid-protokollen blev vedtaget med det formål at få indført en række nye elementer i det system for international registrering af varemærker, der blev etableret med Madrid-arrangementet om den internationale registrering af varemærker af 14. april 1891, som senere ændret (i det følgende benævnt »Madrid-arrangementet«) ⁽⁵⁾.

(4) Formålet med Madrid-protokollen er at gøre det lettere for nogle stater, og specielt for de medlemsstater, som endnu ikke har tiltrådt den, at komme med i systemet for international registrering af varemærker.

(5) En af de vigtigste nyskabelser i Madrid-protokollen i forhold til Madrid-arrangementet findes i protokollens artikel 14, der åbner mulighed for, at en mellemstatslig organisation, der har en regional varemærkemyndighed til registrering af varemærker med virkning på organisationens territorium, kan tiltræde Madrid-protokollen.

(6) Muligheden for, at en mellemstatslig organisation med en regional varemærkemyndighed til registrering af varemærker kan tiltræde Madrid-protokollen, blev indført i protokollen specielt for at give Det Europæiske Fællesskab mulighed for at tiltræde den.

⁽¹⁾ EFT C 293 af 5.10.1996, s. 11.

⁽²⁾ EFT C 167 af 2.6.1997, s. 252.

⁽³⁾ EFT C 89 af 19.3.1997, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1653/2003 (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 36).

⁽⁵⁾ Madrid-arrangementet om den internationale registrering af varemærker, som senest revideret i Stockholm den 14. juli 1967 og ændret den 2. oktober 1979.

- (7) Madrid-protokollen trådte i kraft den 1. december 1995 med virkning fra den 1. april 1996, hvor også EF-varemærkesystemet trådte i kraft.
- (8) EF-varemærkesystemet og det internationale registreringssystem, der blev indført ved Madrid-protokollen, er indbyrdes komplementære. For at sætte virksomhederne i stand til at udnytte fordelene ved EF-varemærket via Madrid-protokollen og omvendt er det derfor nødvendigt at give ansøgere om og indehavere af EF-varemærker mulighed for at ansøge om international beskyttelse af deres varemærker ved at indgive en international ansøgning efter Madrid-protokollen og omvendt give indehavere af en international registrering efter Madrid-protokollen mulighed for at ansøge om beskyttelse af deres varemærke efter EF-varemærkesystemet.
- (9) En sådan sammenkædning mellem EF-varemærkesystemet og det internationale registreringssystem efter Madrid-protokollen kan desuden fremme en harmonisk udvikling af økonomiske aktiviteter, eliminere konkurrenceforvridninger og nedbringe omkostningerne, ligesom det kan fremme et mere integreret og velfungerende indre marked. For at EF-varemærkesystemet kan blive mere attraktivt, er det derfor nødvendigt, at Fællesskabet tiltræder Madrid-protokollen.
- (10) Europa-Kommissionen bør bemyndiges til at repræsentere Det Europæiske Fællesskab i Madrid-Unionens Forsamling, når Fællesskabet har tiltrådt Madrid-protokollen. Det Europæiske Fællesskab skal ikke give udtryk for sine synspunkter i forsamlingen i anliggender, der udelukkende vedrører Madrid-arrangementet.
- (11) Det Europæiske Fællesskabs kompetence til at indgå eller tiltræde internationale aftaler eller traktater beror ikke alene på de beføjelser, traktaten udtrykkeligt har tillagt det, men kan også bero på andre bestemmelser i traktaten og på retsakter vedtaget af fællesskabsinstitutionerne i henhold til sådanne bestemmelser.
- (12) Denne afgørelse berører ikke medlemsstaternes ret til at deltage i Madrid-Unionens Forsamling i relation til deres nationale varemærker —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Protokollen til Madrid-arrangementet om den internationale registrering af varemærker, som blev vedtaget i Madrid den 27. juni 1989 (i det følgende benævnt »Madrid-protokollen«), godkendes hermed på Det Europæiske Fællesskabs vegne, hvad angår anliggender under dets kompetenceområde.

Madrid-protokollens tekst findes i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

1. Rådets formand bemyndiges hermed til at deponere tiltrædelsesinstrumentet hos generaldirektøren for Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret fra den dato, hvor Rådet har vedtaget de foranstaltninger, der er nødvendige for at kæde EF-varemærket sammen med Madrid-protokollen.

2. De erklæringer og den notifikation, der findes i bilaget til denne afgørelse, vedføjes tiltrædelsesinstrumentet.

Artikel 3

1. Europa-Kommissionen bemyndiges hermed til at repræsentere Det Europæiske Fællesskab på de møder i Madrid-Unionens Forsamling, der afholdes i Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsrets regi.

2. I alle anliggender under Fællesskabets kompetenceområde vedrørende EF-varemærker forhandler Kommissionen i Madrid-Unionens Forsamling på Fællesskabets vegne efter følgende retningslinjer:

- a) Den holdning, som Fællesskabet indtager i forsamlingen, skal fastlægges i den kompetente rådsgruppe eller, hvis dette ikke er muligt, på ad hoc-møder i forbindelse med arbejdet inden for rammerne af Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret.
- b) Med hensyn til afgørelser, der indebærer en ændring af forordning (EF) nr. 40/94 eller af andre rådsakter, der kræver enstemmighed, fastlægges Fællesskabets holdning af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen.
- c) Med hensyn til andre afgørelser, der har konsekvenser for EF-varemærket, fastlægges Fællesskabets holdning af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 27. oktober 2003.

På Rådets vegne

A. MATTEOLI

Formand

PROTOKOL

til Madrid-arrangementet om den internationale registrering af varemærker vedtaget i Madrid den 27. juni 1989

Artikel 1

Medlemskab af Madrid-unionen

De stater, som har tiltrådt denne protokol (i det følgende kaldt »de kontraherende stater«), selv om de ikke har tiltrådt Madrid-arrangementet om international registrering af varemærker, som revideret i Stockholm i 1967 og som ændret i 1979 (i det følgende kaldt »Madrid-arrangementet (Stockholm)«), og de i artikel 14, stk. 1, litra b), nævnte organisationer, som har tiltrådt denne protokol, (i det følgende kaldt »de kontraherende organisationer«), vil være medlemmer af den samme union, som de lande, der har tiltrådt Madrid-arrangementet (Stockholm), er medlemmer af. Enhver henvisning i denne protokol til »kontraherende parter« skal forstås som en henvisning til både kontraherende stater og kontraherende organisationer.

Artikel 2

Opnåelse af beskyttelse gennem international registrering

1. Når en ansøgning om registrering af et varemærke er indgivet til en kontraherende parts varemærkemyndighed, eller når et mærke er registreret i registret hos en kontraherende parts varemærkemyndighed, kan den person, i hvis navn den pågældende ansøgning (i det følgende kaldt »den oprindelige ansøgning«) eller den pågældende registrering (i det følgende kaldt »den oprindelige registrering«) står, i henhold til bestemmelserne i denne protokol opnå beskyttelse for sit mærke på de kontraherende parters territorier ved en registrering af det pågældende mærke i registret hos Det Internationale Bureau hos Verdensorganisationen for Industriel Ejendomsret (i det følgende kaldt henholdsvis »den internationale registrering«, »Det Internationale Register«, »Det Internationale Bureau« og »organisationen«), forudsat at

- i) når den oprindelige ansøgning er indgivet til varemærkemyndigheden i en kontraherende stat, eller når den oprindelige registrering er foretaget af en sådan myndighed, den person, i hvis navn den pågældende ansøgning eller registrering står, er statsborger i denne kontraherende stat, eller er bosat i eller er indehaver af en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i den nævnte kontraherende stat
- ii) når den oprindelige ansøgning er indgivet til en kontraherende organisations varemærkemyndighed, eller når den oprindelige registrering er foretaget af en sådan myndighed, den person, i hvis navn den pågældende ansøgning eller registrering står, er statsborger i en stat, som er medlem af denne kontraherende organisation, eller er bosat i eller er indehaver af en regulær industriel eller kommerciel virksomhed på den nævnte kontraherende organisations territorium.

2. En ansøgning om international registrering (i det følgende kaldt »den internationale ansøgning«) skal indgives til Det Internationale Bureau ved formidling af den varemærkemyndighed, hvor den oprindelige ansøgning blev indgivet, eller den oprindelige registrering blev foretaget (i det følgende kaldt »den oprindelige varemærkemyndighed«).

3. Enhver henvisning i denne protokol til en »varemærkemyndighed« eller til en »kontraherende parts varemærkemyndighed« skal forstås som en henvisning til den varemærkemyndighed, som på vegne af en kontraherende part har ansvaret for registrering af varemærker, og enhver henvisning i denne »mærker«, skal forstås som en henvisning til varemærker for såvel varer som tjenesteydelser.

4. I denne protokol forstås ved en »kontraherende parts territorium«, når den kontraherende part er en stat, denne stats territorium, og når den kontraherende part er en mellemstatslig organisation, det territorium, som den pågældende mellemstatslige organisations konstituerende traktat gælder for.

Artikel 3

International ansøgning

1. En international ansøgning i henhold til denne protokol skal affattes på den blanket, der er foreskrevet i gennemførelsesforskrifterne. Den oprindelige varemærkemyndighed skal bekræfte, at de oplysninger, der er angivet i den internationale ansøgning, svarer til de oplysninger, som på bekræftelsestidspunktet er angivet i den oprindelige ansøgning eller den oprindelige registrering. Desuden skal den nævnte myndighed angive

- i) for så vidt angår en oprindelig ansøgning, dennes dato og nummer
- ii) for så vidt angår en oprindelig registrering, dennes dato og nummer samt dato og nummer på den ansøgning, der ligger til grund for den oprindelige registrering. Den oprindelige varemærkemyndighed skal endvidere angive datoen for den internationale ansøgning.

2. Ansøgeren skal angive de varer og tjenesteydelser, for hvilke der søges varemærkeskyttelse, og desuden, om muligt, tilsvarende klasse eller klasser i henhold til Nice-arrangementet vedrørende den internationale klassifikation af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af mærker. Hvis ansøgeren undlader en sådan angivelse, skal Det Internationale Bureau klassificere varerne og tjenesteydelserne i de relevante klasser i henhold til nævnte klassifikation. De oplysninger om klasser, som ansøgeren har angivet, skal kontrolleres af Det Internationale Bureau, der udøver denne kontrol i samarbejde med den oprindelige varemærkemyndighed. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem den nævnte myndighed og Det Internationale Bureau, skal sidstnævntes opfattelse have forrang.

3. Hvis ansøgeren påberåber sig farver som et distinktivt element ved sit mærke, skal han

- i) angive dette og sammen med sin internationale ansøgning give oplysning om den farve eller den kombination af farver, der påberåbes
- ii) vedlægge sin internationale ansøgning kopier i farve af det nævnte mærke. Disse kopier skal vedhæftes de meddelelser, der afgives af Det Internationale Bureau; antallet af sådanne kopier fastsættes i gennemførelsesforskrifterne.

4. Det Internationale Bureau skal omgående registrere de mærker, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 2. Den internationale registrering får tildelt den dato, på hvilken den internationale ansøgning blev modtaget af den oprindelige varemærkemyndighed, forudsat at den internationale ansøgning er modtaget af Det Internationale Bureau inden to måneder fra denne dato. Hvis den internationale ansøgning ikke er modtaget inden for denne periode, får den internationale registrering tildelt den dato, på hvilken den nævnte internationale ansøgning blev modtaget af Det Internationale Bureau. Det Internationale Bureau skal uden ophold underrette de berørte varemærkemyndigheder om den internationale registrering. Mærker, som er registreret i Det Internationale Register, skal offentliggøres i et periodisk tidsskrift, der udgives af Det Internationale Bureau, på grundlag af de oplysninger, der er indeholdt i den internationale ansøgning.

5. Med henblik på den offentliggørelse, der skal finde sted af mærker, der er registreret i Det Internationale Register, skal enhver varemærkemyndighed fra Det Internationale Bureau modtage et antal eksemplarer af det nævnte tidsskrift uden vederlag og et antal eksemplarer til nedsat pris på de vilkår, der fastsættes af den forsamling, der er nævnt i artikel 10 (i det følgende kaldet »forsamlingen«). Sådan offentliggørelse skal anses som tilstrækkelig for alle kontraherende parter, og ingen anden offentliggørelse kan kræves af indehaveren af den internationale registrering.

Artikel 3bis

Territorial virkning

Den beskyttelse, som følger af den internationale registrering, kan kun udstrækkes til en kontraherende part på begæring af den person, som indgiver den internationale ansøgning eller som er indehaver af den internationale registrering. En sådan begæring kan dog ikke fremsættes for den kontraherende part, hvis varemærkemyndighed er den oprindelige varemærkemyndighed.

Artikel 3ter

Begæring om »territorial udstrækning«

1. En begæring om, at den beskyttelse, som følger af den internationale registrering, skal udstrækkes til at omfatte en kontraherende part, skal udtrykkeligt angives i den internationale ansøgning.

2. En begæring om territorial udstrækning kan ligeledes fremsættes efter den internationale registrering. En sådan begæring skal indgives på den blanket, som er foreskrevet i gennemførelsesforskrifterne. Den skal omgående noteres af Det Internationale Bureau, som uden ophold skal underrette den eller de berørte varemærkemyndigheder herom. Noteringen af udstrækningen skal offentliggøres i Det Internationale Bureaus periodiske tidsskrift. En sådan territorial udstrækning får virkning fra den dato, på hvilken den er noteret i Det Internationale Register; den ophører med at have virkning ved udløbet af den internationale registrering, som den vedrører.

Artikel 4

Virkninger af international registrering

1. a) Fra den dato, på hvilken registreringen eller noteringen er sket i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 3 og 3ter, er beskyttelsen af mærket hos hver af de berørte kontraherende parter den samme, som hvis mærket havde været indgivet direkte til den pågældende

kontraherende parts varemærkemyndighed. Hvis intet afslag er meddelt til Det Internationale Bureau i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1 og 2, eller hvis et afslag, meddelt i overensstemmelse med den pågældende artikel, efterfølgende er trukket tilbage, er mærkets beskyttelse hos den berørte kontraherende part fra den nævnte dato den samme, som hvis mærket havde været registreret af den pågældende kontraherende parts varemærkemyndighed.

b) Den angivelse af vare- og tjenesteydelsesklasser, som er foreskrevet i artikel 3, er ikke bindende for de kontraherende parter for så vidt angår omfanget af mærkets beskyttelse.

2. Enhver international registrering skal nyde den ret til prioritet, der er foreskrevet i artikel 4 i Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret, selv om de krav, som er foreskrevet i sektion D af nævnte artikel, ikke er opfyldt.

Artikel 4bis

Erstatning af en national eller regional registrering med en international registrering

1. Når et mærke, som er genstand for en national eller regional registrering hos en kontraherende parts varemærkemyndighed, tillige er genstand for en international registrering, og begge registreringer står i den samme persons navn, anses den internationale registrering for at erstatte den nationale eller regionale registrering, uden at der derved sker indskrænkning i de rettigheder, som er erhvervet i kraft af sidstnævnte, forudsat at

- i) den beskyttelse, der følger af den internationale registrering, udstrækkes til den nævnte kontraherende part i henhold til artikel 3ter, stk. 1 og 2
- ii) alle de varer og tjenesteydelser, som er angivet i den nationale eller regionale registrering, tillige er angivet i den internationale registrering for så vidt angår den nævnte kontraherende part
- iii) en sådan udstrækning får virkning efter datoen for den nationale eller regionale registrering.

2. Den varemærkemyndighed, der er nævnt i stk. 1, skal på begæring sørge for at notere den internationale registrering i sit register.

Artikel 5

Afslag og ugyldiggørelse af virkningerne af international registrering i forhold til visse kontraherende parter

1. Når den lovgivning, som kommer til anvendelse, tillader det, har enhver kontraherende parts varemærkemyndighed, som har fået meddelelse fra Det Internationale Bureau om en udstrækning til den pågældende kontraherende part i henhold til artikel 3ter, stk. 1 eller 2, af den beskyttelse, som følger af den internationale registrering, ret til at erklære i en meddelelse om afslag, at beskyttelse ikke kan ydes hos nævnte kontraherende part for det mærke, som er genstand for en sådan udstrækning. Et sådant afslag kan alene være begrundet i forhold, som i henhold til Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret ville være gældende i tilfælde af, at et mærke var indgivet direkte til den varemærkemyndighed, som meddeler afslaget. Beskyttelse kan dog ikke afslås, heller ikke delvist, alene som følge af, at den lovgivning, som kommer til anvendelse, kun ville tillade registrering i et begrænset antal klasser eller for et begrænset antal varer eller tjenesteydelser.

2. a) En varemærkemyndighed, som ønsker at gøre en sådan ret gældende, skal meddele sit afslag til Det Internationale Bureau sammen med en redegørelse for alle afslagsgrundene inden for den frist, der er foreskrevet af den for den pågældende varemærkemyndighed gældende lov, og senest, med forbehold af litra b) og c), før udløbet af ét år fra den dato, på hvilken Det Internationale Bureau har sendt meddelelsen om den udstrækning, der er henvist til i stk. 1, til den nævnte varemærkemyndighed.
- b) Uanset litra a) kan en kontraherende part erklære, at den frist på et år, som er angivet i litra a), skal være 18 måneder for internationale registreringer foretaget i henhold til denne protokol.
- c) En sådan erklæring kan tillige angive, at når et afslag om beskyttelse skyldes en indsigelse, vil et sådant afslag kunne blive meddelt af den pågældende kontraherende parts varemærkemyndighed til Det Internationale Bureau efter udløbet af 18-måneders fristen. En sådan varemærkemyndighed kan for enhver nærmere angivet international registrering meddele et afslag om beskyttelse efter udløbet af 18-måneders fristen, men kun såfremt
- i) den før udløbet af 18-måneders-fristen har underrettet Det Internationale Bureau om muligheden for, at der vil kunne blive fremsat indsigelse efter udløbet af 18-måneders-fristen, og
- ii) meddelelsen om afslag på grundlag af en indsigelse gives inden for en frist på højst syv måneder fra den dato, på hvilken indsigelsesperioden begynder; hvis indsigelsesperioden udløber før denne frist på syv måneder, skal meddelelsen ske inden for en frist på én måned fra udløbet af indsigelsesperioden.
- d) En erklæring i henhold til litra b) eller c) kan fremsættes i de instrumenter, der er anført i artikel 14, stk. 2, og erklæringen har virkning fra samme dato som datoen for denne protokols ikrafttræden for den stat eller mellemstatslige organisation, der har afgivet erklæringen. En sådan erklæring kan tillige fremsættes senere, i hvilket tilfælde erklæringen får virkning tre måneder efter dens modtagelse af organisationens generaldirektør (i det følgende kaldet »generaldirektøren«), eller på et hvilket som helst senere tidspunkt angivet i erklæringen, for så vidt angår enhver international registrering, hvis dato er den samme som eller senere end den dato, erklæringen har virkning fra.
- e) Ved udløbet af en periode på ti år fra denne protokols ikrafttræden skal forsamlingen undersøge, hvorledes det system, der er etableret i henhold til bestemmelserne i litra a)-d), fungerer. Derefter kan de nævnte bestemmelser ændres ved forsamlingens enstemmige beslutning.

3. Det Internationale Bureau skal uden ophold sende et eksemplar af afslagsmeddelelsen til indehaveren af den internationale registrering. Den nævnte indehaver skal have samme retsmidler mod afslaget, som hvis han havde indgivet ansøgningen om registrering af mærket direkte til den varemærkemyndighed, som har givet meddelelse om afslag. Hvor Det

Internationale Bureau har modtaget underretning i henhold til stk. 2, litra c), nr. i), skal det uden ophold sende underretningen til indehaveren af den internationale registrering.

4. Det Internationale Bureau skal underrette enhver interesseret, som fremsætter begæring herom, om grundlaget for at afslå mærket.

5. En varemærkemyndighed, som for en nærmere angivet international registrering ikke har givet underretning om et muligt eller endeligt afslag til Det Internationale Bureau i overensstemmelse med stk. 1 og 2, skal, for så vidt angår denne internationale registrering, fortabe fordelene ved den i stk. 1 fastsatte ret.

6. En kontraherende parts kompetente myndigheder kan ikke erklære en international registrerings virkninger på den pågældende kontraherende parts territorium ugyldige, uden at indehaveren af en sådan international registrering i god tid har fået mulighed for at forsvare sine rettigheder. Ugyldiggørelsen skal meddeles til Det Internationale Bureau.

Artikel 5bis

Bevis for retten til at anvende visse bestanddele i mærket

Bevis for retten til at anvende visse bestanddele, som indgår i et mærke, som f.eks. våben, våbenskjold, portrætter, æresbevisninger, titler, firmanavne, personnavne bortset fra ansøgerens navn, eller andre lignende inskriptioner, som måtte blive krævet af de kontraherende parters varemærkemyndigheder, skal undtages fra krav om legalisering og attestation fra andre end den oprindelige varemærkemyndighed.

Artikel 5ter

Kopi af indførsler i Det Internationale Register; undersøgelser; ekstrakter af Det Internationale Register

1. Det Internationale Bureau udfærdiger til enhver person, der anmoder derom, mod betaling af et gebyr fastsat i gennemførelsesforskrifterne, en kopi af indførslerne i Det Internationale Register vedrørende et bestemt mærke.

2. Det Internationale Bureau kan også mod betaling foretage undersøgelser blandt mærker, som er genstand for international registrering.

3. Ekstrakter af Det internationale Register, som er begæret med henblik på anvendelse hos en kontraherende part, er undtaget fra enhver legalisering.

Artikel 6

Gyldighedsperiode for international registrering, afhængighed og uafhængighed for international registrering

1. En registrering af et mærke hos Det Internationale Bureau gælder for en periode på ti år med mulighed for fornyelse på de vilkår, der er angivet i artikel 7.

2. Ved udløbet af en periode på fem år fra den internationale registrerings dato bliver en sådan registrering uafhængig af den oprindelige ansøgning eller den deraf følgende registrering eller af den oprindelige registrering med forbehold af nedenstående bestemmelser.

3. Den beskyttelse, der følger af den internationale registrering, hvad enten den er overdraget eller ej, kan ikke længere påberåbes, hvis den oprindelige ansøgning eller den deraf følgende registrering eller den oprindelige registrering, før udløbet af fem år fra datoen for den internationale registrering, er trukket tilbage, udløbet, frafaldet eller har været genstand for en endelig afgørelse om afslag, ophævelse, annullering eller ugyldighed for så vidt angår alle eller nogle af de varer og tjenesteydelser, der er angivet i den internationale registrering. Det samme gælder, hvis

- i) en anke over en afgørelse, der afviser virkningerne af den oprindelige ansøgning
- ii) et søgsmål med krav om tilbagetagelse af den oprindelige ansøgning eller om ophævelse, annullering eller ugyldighed af den deraf følgende registrering, eller af den oprindelige registrering, eller
- iii) en indsigelse mod den oprindelige ansøgning

efter udløbet af femårsperioden fører til en endelig afgørelse om afslag, ophævelse, annullering eller ugyldighed eller til en kendelse om tilbagetagelse af den oprindelige ansøgning eller den deraf følgende registrering, eller af den oprindelige registrering, forudsat at en sådan anke, et sådant søgsmål eller en sådan indsigelse er påbegyndt før udløbet af den nævnte periode. Det samme gælder tillige, hvis den oprindelige ansøgning er tilbagetaget, eller den deraf følgende registrering eller den oprindelige registrering er frafaldet efter udløbet af femårsperioden, forudsat at den nævnte ansøgning eller registrering på tidspunktet for tilbagetagelsen eller frafaldet var genstand for en procedure, som nævnt i nr. i), ii) eller iii), og at en sådan procedure var påbegyndt inden den nævnte periodes udløb.

4. Den oprindelige varemærkemyndighed skal, som foreskrevet i gennemførelsesforskrifterne, underrette Det Internationale Bureau om forhold og afgørelser, der er af betydning i forhold til stk. 3, og Det Internationale Bureau skal, som foreskrevet i gennemførelsesforskrifterne, underrette de berørte parter og foranstalte offentliggørelse i overensstemmelse hermed. Den oprindelige varemærkemyndighed skal i påkommende tilfælde anmode Det Internationale Bureau om at annullere en international registrering i det omfang, det er påkrævet, og Det Internationale Bureau skal handle i overensstemmelse hermed.

Artikel 7

Fornylse af international registrering

1. En international registrering kan fornys for en periode af ti år fra udløbet af den forudgående periode ved betaling af grundgebyret og, med forbehold af artikel 8, stk. 7, af de tillægs- og ekstragebyrer, der er foreskrevet i artikel 8, stk. 2.

2. Fornylse kan ikke medføre nogen ændring i den internationale registrering i dens seneste form.

3. Seks måneder før udløbet af registreringsperioden skal Det Internationale Bureau ved fremsendelse af en uofficiel meddelelse erindre indehaveren af den internationale registrering og hans repræsentant, hvis en sådan findes, om den nøjagtige dato for udløbet.

4. Mod betaling af et ekstragebyr, fastsat i gennemførelsesforskrifterne, skal der ydes en henstand på seks måneder til fornyelse af den internationale registrering.

Artikel 8

Gebyrer for international ansøgning og registrering

1. Den oprindelige varemærkemyndighed kan efter eget skøn fastsætte og til eget brug opkræve et gebyr af den, der ansøger om en international registrering, eller af indehaveren af en international registrering i forbindelse med indgivelsen af den internationale ansøgning eller fornyelsen af den internationale registrering.

2. Registrering af et mærke hos Det Internationale Bureau forudsætter forudbetaling af et internationalt gebyr, som, med forbehold af bestemmelserne i stk. 7, litra a), omfatter:

- i) et grundgebyr
- ii) et tillægsgebyr for hver klasse i den internationale klassificering, ud over tre, som de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af mærket, henhører under
- iii) et ekstragebyr for enhver begæring om udstrækning af beskyttelsen i henhold til artikel 3ter.

3. Det tillægsgebyr, som er angivet i stk. 2, nr. ii), kan dog, uden at det får betydning for datoen for den internationale registrering, betales inden for den periode, der er fastsat i gennemførelsesforskrifterne, hvis antallet af vare- eller tjenesteydelsesklasser er fastsat eller bestridt af Det Internationale Bureau. Hvis tillægsgebyret ikke er betalt ved udløbet af den nævnte periode, eller hvis fortegnelsen over varer eller tjenesteydelser ikke er begrænset i det krævede omfang af ansøgeren, anses den internationale ansøgning for at være frafaldet.

4. Den årlige sum af de forskellige indtægter fra international registrering med undtagelse af de indtægter, der stammer fra de gebyrer, der er angivet i stk. 2, nr. ii) og iii), skal deles ligeligt mellem de kontraherende parter af Det Internationale Bureau efter fradrag af de udgifter og omkostninger, der er nødvendiggjort af gennemførelsen af denne protokol.

5. De beløb, der stammer fra de tillægsgebyrer, der er foreskrevet i stk. 2, nr. ii), skal ved hvert års udgang fordeles mellem de berørte kontraherende parter i forhold til det antal mærker, for hvilke, der er søgt beskyttelse hos hver af dem i løbet af det pågældende år. Dette antal skal, for kontraherende parter som foretager en undersøgelse, ganges med en koefficient, som fastsættes i gennemførelsesforskrifterne.

6. De beløb, der stammer fra de ekstragebyrer, der er angivet i stk. 2, nr. iii), skal fordeles efter de samme regler som dem, der er angivet i stk. 5.

Artikel 9bis

7. a) En kontraherende part kan erklære, at den i forbindelse med hver enkelt international registrering, i hvilken den er nævnt i henhold til artikel 3ter, og i forbindelse med fornyelsen af en sådan international registrering, i stedet for en andel af indtægten fra tillægs- og ekstragebyrerne ønsker at modtage et gebyr (i det følgende kaldt »det individuelle gebyr«), hvis størrelse skal angives i erklæringen, og som kan ændres i efterfølgende erklæringer, men som ikke må være højere end et beløb svarende til det, den kontraherende parts varemærkemyndighed ville være berettiget til at modtage fra en ansøger for en tiårig registrering, eller fra indehaveren af en registrering for en tiårig fornyelse af den pågældende registrering, af mærket i den pågældende varemærkemyndigheds register. Det nævnte beløb skal reduceres med de besparelser, som følger af den internationale behandling. Når der skal erlægges et sådant individuelt gebyr

i) skal der ikke betales tillægsgebyr, som nævnt i stk. 2, nr. ii), hvis kun kontraherende parter, som har afgivet en erklæring i henhold til dette stykke, er nævnt under artikel 3ter, og

ii) skal der ikke betales ekstragebyr, som nævnt i stk. 2, nr. iii), for så vidt angår en kontraherende part, som har afgivet en erklæring i henhold til dette stykke.

b) En erklæring i henhold til litra a) kan fremsættes i de instrumenter, der er anført i artikel 14, stk. 2, og erklæringen får virkning fra den samme dato som datoen for denne protokols ikrafttræden for den stat eller mellemstatslige organisation, der har afgivet erklæringen. En sådan erklæring kan også fremsættes senere, i hvilket tilfælde erklæringen får virkning tre måneder efter dens modtagelse af generaldirektøren, eller på en senere dato, som angives i erklæringen, for så vidt angår enhver international registrering, hvis dato er den samme som eller senere end den dato, erklæringen har virkning fra.

Artikel 9

Notering af ændring i indehaverforholdet for en international registrering

Efter anmodning fra den person, i hvis navn den internationale registrering står, eller efter anmodning fra en berørt varemærkemyndighed *ex officio* eller efter anmodning fra en berørt person, skal Det Internationale Bureau i Det Internationale Register notere enhver ændring i indehaverforholdet for den pågældende registrering i forhold til alle eller nogle af de kontraherende parter, på hvis territorier den nævnte registrering har virkning, og for så vidt angår alle eller nogle af de varer og tjenesteydelser, der er anført i registreringen, forudsat at den nye indehaver er en person, som i henhold til artikel 2, stk. 1, er berettiget til at indgive internationale ansøgninger.

Notering af visse oplysninger vedrørende en international registrering

Det Internationale Bureau skal i Det Internationale Register notere:

- i) ændring af navn eller adresse på indehaveren af den internationale registrering
- ii) udpegning af en repræsentant for indehaveren af den internationale registrering og andre relevante oplysninger vedrørende en sådan repræsentant
- iii) begrænsninger i forhold til alle eller nogle af de kontraherende parter, af de varer og tjenesteydelser, der er angivet i den internationale registrering
- iv) frafald, annullering eller ugyldighed af den internationale registrering i forhold til alle eller nogle af de kontraherende parter
- v) andre relevante forhold, nævnt i gennemførelsesforskrifterne, vedrørende rettighederne til et mærke, der er genstand for en international registrering.

Artikel 9ter

Gebyrer for visse noteringer

For noteringer i henhold til artikel 9 eller artikel 9bis kan der kræves et gebyr.

Artikel 9quater

Fælles varemærkemyndighed for flere kontraherende stater

1. Hvis flere kontraherende stater bliver enige om en samlet national varemærkelovgivning, kan de meddele generaldirektøren

i) at en fælles varemærkemyndighed skal erstatte den nationale varemærkemyndighed hos hver af dem, og

ii) at deres respektive territorier i deres helhed skal anses for at være en enkelt stat for så vidt angår anvendelsen af alle eller en del af de bestemmelser, som går forud for denne artikel, såvel som bestemmelserne i artiklerne 9quinquies og 9sexies

2. En sådan meddelelse har ikke virkning før tre måneder efter den dato, på hvilken generaldirektøren har sendt underretning derom til de andre kontraherende parter.

Artikel 9quinquies

Omdannelse af en international registrering til nationale eller regionale ansøgninger

Når den internationale registrering er annulleret på begæring af den oprindelige varemærkemyndighed i henhold til artikel 6, stk. 4, for alle eller nogle af de varer og tjenesteydelser, der er angivet i den nævnte registrering, og den person, som var indehaver af den internationale registrering, indgiver en ansøgning om registrering af det samme mærke hos varemærkemyndigheden hos nogen af de kontraherende parter, på hvis territorium den internationale registrering havde virkning, skal denne ansøgning behandles, som om den var indgivet på datoen for den internationale registrering i henhold til artikel 3, stk. 4, eller på datoen for noteringen af den territoriale udstrækning i henhold til artikel 3ter, stk. 2, og hvis den internationale registrering nød prioritet, nyde samme prioritet, forudsat at

- i) en sådan ansøgning er indgivet inden tre måneder fra den dato, på hvilken den internationale registrering blev annulleret
- ii) de varer og tjenesteydelser, der er anført i ansøgningen, er omfattet af fortegnelsen over varer og tjenesteydelser i den internationale registrering i forhold til den berørte kontraherende part, og
- iii) en sådan ansøgning opfylder alle betingelser i den lovgivning, som kommer til anvendelse, herunder krav om gebyrer.

Artikel 9sexies

Sikring af Madrid-arrangementet (Stockholm)

1. Når den oprindelige varemærkemyndighed med hensyn til en nærmere angivet international ansøgning eller en nærmere angivet international registrering er varemærkemyndigheden i en stat, der har tiltrådt både denne protokol og Madrid-arrangementet (Stockholm), har bestemmelserne i denne protokol ingen virkning på territoriet i nogen anden stat, som også har tiltrådt både denne protokol og Madrid-arrangementet (Stockholm).

2. Forsamlingen kan med tre fjerdedels flertal ophæve stk. 1 eller begrænse rækkevidden af stk. 1 efter udløbet af en periode på ti år fra denne protokols ikrafttræden, dog ikke før udløbet af en periode på fem år fra den dato, på hvilken flertallet af de lande, der har tiltrådt Madrid-arrangementet (Stockholm), har tiltrådt denne protokol. Kun de stater, som har tiltrådt både nævnte arrangement og denne protokol, har ret til at deltage i forsamlingens stemmeafgivning.

Artikel 10

Forsamlingen

1. a) De kontraherende parter er medlemmer af samme forsamling som de lande, der har tiltrådt Madrid-arrangementet (Stockholm).
- b) Hver kontraherende part er repræsenteret i den pågældende forsamling af én delegeret, som kan bistås af suppleanter, rådgivere og eksperter.

c) Hver delegations udgifter skal afholdes af den kontraherende part, der har udpeget den; dog skal rejseudgifter og diæter for én delegeret fra hver kontraherende part afholdes af Unionens midler.

2. Forsamlingen skal, ud over de hverv som den har i henhold til Madrid-arrangementet (Stockholm), tillige:

- i) behandle alle spørgsmål vedrørende gennemførelsen af denne protokol
 - ii) give anvisninger til Det Internationale Bureau vedrørende forberedelse af konferencer om revision af denne protokol, idet der tages behørigt hensyn til bemærkninger, der måtte blive fremsat af de unionslande, som ikke har tiltrådt denne protokol
 - iii) vedtage og ændre bestemmelserne i gennemførelsesforskrifterne til denne protokol
 - iv) udøve sådanne andre hverv, som henhører under denne protokol.
3. a) Hver kontraherende part har én stemme i forsamlingen. I spørgsmål, der alene vedrører lande, der har tiltrådt Madrid-arrangementet (Stockholm), vil kontraherende parter, som ikke har tiltrådt det nævnte arrangement, ikke have ret til at stemme, hvorimod det, i spørgsmål, der kun vedrører kontraherende parter, kun er de sidstnævnte, der vil have ret til at stemme.

b) Forsamlingen er beslutningsdygtig ved stemmeafgivelse om et givet spørgsmål, når halvdelen af dens medlemmer, som har ret til at stemme om det pågældende spørgsmål, er repræsenteret.

c) Uanset bestemmelserne under litra b) kan forsamlingen træffe beslutninger, hvis i et møde antallet af repræsenterede medlemmer af forsamlingen, der har ret til at stemme om det pågældende spørgsmål, er mindre end halvdelen, men en tredjedel eller mere af de medlemmer af forsamlingen, der har ret til at stemme om det pågældende spørgsmål. Med undtagelse af beslutninger vedrørende forsamlingens egne procedurer har alle sådanne beslutninger kun virkning, hvis de betingelser, der er anført i det følgende, er opfyldt. Det internationale Bureau skal meddele sådanne beslutninger til de medlemmer af forsamlingen, der har ret til at stemme om det pågældende spørgsmål, men som ikke var repræsenteret, og opfordre disse til skriftligt at stemme, eller meddele at de afstår fra at stemme, inden tre måneder fra meddelelsens dato. Hvis antallet af sådanne medlemmer, der således har afgivet deres stemme eller har meddelt, at de afstår fra at stemme, ved udløbet af denne periode når op på det antal medlemmer, som manglede for at selve mødet kunne være beslutningsdygtigt, har sådanne beslutninger virkning, forudsat at der stadig er det nødvendige flertal.

d) Med forbehold af bestemmelserne i artikel 5 stk. 2, litra e), 9sexies, stk. 2, artikel 12 og artikel 13, stk. 2, kræver forsamlingens beslutninger to tredjedele af de afgivne stemmer.

e) Afståelse fra at stemme betragtes ikke som stemmeafgivelse.

- f) En delegeret kan kun repræsentere og afgive stemme for ét medlem af forsamlingen.

4. Ud over at deltage i ordinære møder og ekstraordinære møder, som fastsat i Madrid-arrangementet (Stockholm), skal forsamlingen deltage i ekstraordinære møder efter indkaldelse af generaldirektøren på begæring af en fjerdedel af de medlemmer af forsamlingen, som har ret til at stemme om de spørgsmål, der foreslås optaget på mødets dagsorden. Generaldirektøren udarbejder dagsordenen for et sådant ekstraordinært møde.

Artikel 11

Det Internationale Bureau

1. International registrering og dertil relaterede opgaver samt alle andre administrative opgaver i henhold til eller vedrørende denne protokol udføres af Det Internationale Bureau.
2. a) Det Internationale Bureau forbereder konferencer vedrørende revision af denne protokol i overensstemmelse med forsamlingens anvisninger.
b) Det Internationale Bureau kan rådføre sig med mellemstatslige og internationale ikke-statslige organisationer om forberedelser af sådanne revisionskonferencer.
c) Generaldirektøren og personer, udpeget af ham, deltager uden ret til at stemme i drøftelserne ved sådanne revisionskonferencer.
3. Det Internationale Bureau varetager enhver anden opgave, der tildeles det i relation til denne protokol.

Artikel 12

Finanser

For de kontraherende parter reguleres Unionens finanser af de samme bestemmelser, som dem, der er indeholdt i artikel 12 i Madrid-arrangementet (Stockholm), dog anses enhver henvisning til artikel 8 i nævnte arrangement for at være en henvisning til artikel 8 i denne protokol. Endvidere anses kontraherende organisationer for så vidt angår artikel 12, stk. 6, litra b), i nævnte arrangement, for at tilhøre bidragsklasse I (ét) i henhold til Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret, medmindre forsamlingen med enstemmighed beslutter det modsatte.

Artikel 13

Ændring af visse artikler i protokollen

1. Forslag om ændring af artikel 10, 11, 12 og denne artikel kan fremsættes af en kontraherende part eller af generaldirektøren. Generaldirektøren skal underrette de kontraherende parter om sådanne forslag mindst seks måneder forud for deres behandling af forsamlingen.

2. Ændringer af de artikler, der er nævnt i stk. 1, skal vedtages af forsamlingen. Vedtagelse kræver tre fjerdedele af de afgivne stemmer. Dog kræver ændring af artikel 10 og af dette stykke fire femtedele af de afgivne stemmer.

3. En ændring af de artikler, der er nævnt i stk. 1, træder i kraft en måned efter, at skriftlige meddelelser om ændringens godkendelse, behørigt forfatningsmæssigt tilvejebragt, er modtaget af generaldirektøren fra tre fjerdedele af de stater og mellemstatslige organisationer, som på tidspunktet for ændringens vedtagelse var medlemmer af forsamlingen og havde ret til at stemme om ændringen. En således godkendt ændring af de nævnte artikler er bindende for alle de stater og mellemstatslige organisationer, som er kontraherende parter på tidspunktet for ændringens ikrafttræden, eller som bliver kontraherende parter på en senere dato.

Artikel 14

Tiltrædelse af protokollen; ikrafttræden

1. a) Enhver stat, der har tiltrådt Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret kan tiltræde denne protokol.
b) Endvidere kan enhver mellemstatslig organisation tiltræde denne protokol, når følgende betingelser er opfyldt:
 - i) mindst én af medlemsstaterne i den pågældende organisation har tiltrådt Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret
 - ii) den pågældende organisation har en regional varemærkemyndighed til registrering af mærker med virkning på organisationens territorium, forudsat at en sådan varemærkemyndighed ikke er genstand for en meddelelse i henhold til artikel 9*quater*.
2. En stat eller organisation, der er nævnt i stk. 1, kan undertegne denne protokol. En sådan stat eller organisation kan, hvis den har undertegnet protokollen, deponere et instrument om ratifikation, accept eller godkendelse, eller, hvis den ikke har undertegnet protokollen, deponere et instrument om tiltrædelse af protokollen.
3. De instrumenter, der er nævnt i stk. 2, skal deponeres hos generaldirektøren.
4. a) Denne protokol træder i kraft tre måneder efter, at fire instrumenter om ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse er deponeret, forudsat at mindst ét af disse instrumenter er deponeret af et land, der har tiltrådt Madrid-arrangementet (Stockholm), og mindst ét andet af disse instrumenter er deponeret af en stat, der ikke har tiltrådt Madrid-arrangementet (Stockholm), eller af en af de organisationer, der er nævnt i stk. 1, litra b).

- b) For enhver anden stat eller organisation, der er nævnt i stk. 1, træder denne protokol i kraft tre måneder efter den dato, på hvilken dens ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse er meddelt af generaldirektøren.

5. En stat eller organisation, som nævnt i stk. 1, kan ved deponeringen af sit instrument om ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse af denne protokol, erklære, at den beskyttelse, som følger af en international registrering foretaget i henhold til protokollen før datoen for dennes ikrafttræden for den pågældende stat eller organisation, ikke kan udstrækkes til denne.

Artikel 15

Opsigelse

1. Denne protokol skal forblive i kraft uden tidsmæssig begrænsning.
2. En kontraherende part kan opsig denne protokol ved meddelelse stilet til generaldirektøren.
3. Opsigelse får virkning ét år efter den dag, på hvilken generaldirektøren har modtaget meddelelsen.
4. Retten til opsigelse i henhold til denne artikel kan ikke udøves af en kontraherende part før udløbet af fem år fra den dato, på hvilken denne protokol trådte i kraft for den pågældende kontraherende part.
5. a) Når et mærke er genstand for en international registrering, som har virkning i den opsigende stat eller mellemstatslige organisation på den dato, hvor opsigelsen får virkning, kan indehaveren af en sådan registrering indgive en ansøgning om registrering af det samme mærke hos varemærkemyndigheden i den opsigende stat eller mellemstatslige organisation. En sådan ansøgning skal behandles, som om den var indgivet på datoen for den internationale registrering i henhold til artikel 3, stk. 4, eller på datoen for notering af den territoriale udstrækning i henhold til artikel 3ter, stk. 2, og skal, hvis den internationale registrering nød prioritet, nyde samme prioritet, forudsat at
 - i) en sådan ansøgning indgives inden to år fra den dato, på hvilken opsigelsen fik virkning
 - ii) de varer og tjenesteydelser, som er anført i ansøgningen, er omfattet af fortegnelsen over varer og tjenesteydelser i den internationale registrering for den opsigende stat eller mellemstatslige organisation, og

- iii) en sådan ansøgning opfylder alle krav i den anvendelige lov, herunder krav om gebyrer.

- b) Bestemmelserne i litra a) gælder også for et mærke, der er genstand for en international registrering, der har virkning for andre kontraherende parter end den opsigende stat eller mellemstatslige organisation på den dato, på hvilken opsigelse får virkning, og hvis indehaver, på grund af opsigelsen, ikke længere er berettiget til at indgive internationale ansøgninger i henhold til artikel 2, stk. 1.

Artikel 16

Undertegnelse, sprog, deponering

1. a) Denne protokol skal undertegnes i ét eksemplar på engelsk, fransk og spansk og skal deponeres hos generaldirektøren, når den ikke længere står åben for undertegnelse i Madrid. Teksterne på de tre sprog skal have samme gyldighed.
- b) Officielle tekster af denne protokol skal efter samråd med de berørte regeringer og organisationer udarbejdes af generaldirektøren på arabisk, italiensk, japansk, kinesisk, portugisisk, russisk og tysk samt på sådanne andre sprog, som forsamlingen måtte beslutte.
2. Denne protokol står åben for undertegnelse i Madrid indtil 31. december 1989.
3. Generaldirektøren fremsender to genparter, bekræftet af den spanske regering, af de undertegnede tekster til denne protokol til alle stater og mellemstatslige organisationer, som måtte tiltræde protokollen.
4. Generaldirektøren skal registrere denne protokol hos De Forenede Nationers sekretariat.
5. Generaldirektøren giver alle stater og internationale organisationer, som måtte tiltræde eller har tiltrådt denne protokol, meddelelse om undertegnelser, deponeringer af instrumenter om ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse, ikrafttræden af denne protokol og eventuelle ændringer deraf, samt om meddelelser om opsigelse og erklæringer afgivet i henhold til denne protokol.

ERKLÆRING om det individuelle gebyrsystem

Ved deponeringen af dette tiltrædelsesinstrument hos WIPO's generaldirektør skal Rådets formand vedlægge tiltrædelsesinstrumentet følgende erklæring:

»Det Europæiske Fællesskab erklærer, at ved hver international registrering, hvor det nævnes i henhold til Madrid-protokollens artikel 3ter, stk. 1 eller 2, og ved fornyelse af enhver sådan international registrering, ønsker det i stedet for en andel af indtægterne fra tillægsgebyrer og ekstragebyrer at modtage:

for et individuelt varemærke:

- et designeringsgebyr på 1 875 EUR, i givet fald med tillæg af 400 EUR pr. vare- eller tjenesteydelsesklasse ud over tre, eller hvor det er relevant
- et fornyelsesgebyr på 2 300 EUR, i givet fald med tillæg af 500 EUR pr. vare- eller tjenesteydelsesklasse ud over tre

for et kollektivt varemærke:

- et designeringsgebyr på 3 675 EUR, i givet fald med tillæg af 800 EUR pr. vare- eller tjenesteydelsesklasse ud over tre, eller hvor det er relevant
- et fornyelsesgebyr på 4 800 EUR, i givet fald med tillæg af 1 000 EUR pr. vare- eller tjenesteydelsesklasse ud over tre.«

NOTIFIKATION

om omdannelse af designering af Det Europæiske Fællesskab til designering af dets medlemsstater

Ved deponeringen af dette tiltrædelsesinstrument hos WIPO's generaldirektør skal Rådets formand vedlægge tiltrædelsesinstrumentet følgende notifikation:

»Det Europæiske Fællesskab erklærer, at når en designering af Det Europæiske Fællesskab er registreret i det internationale register, kan denne designering, for så vidt den er blevet afslået eller er ophørt med at have virkning, omdannes til designering af alle eller en del af medlemsstaterne, hvis de betingelser, der er opstillet i artikel 154 i forordningen om EF-varemærker, som ændret, samt de relevante bestemmelser i Madrid-arrangementet og protokollen er opfyldt.«

ERKLÆRING

fra Det Europæiske Fællesskab til Det Internationale Bureau om fristen for meddelelse af afslag på beskyttelse på en kontraherende parts område ⁽¹⁾

Det Europæiske Fællesskab erklærer herved, at i henhold til artikel 5, stk. 2, litra b), i protokollen til Madrid-arrangementet om den internationale registrering af varemærker (1989) ændres den frist på et år til at udøve retten til at meddele afslag på beskyttelse, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, litra a), til 18 måneder.

⁽¹⁾ Det Europæiske Fællesskab bemærker, at det er hensigten, at denne erklæring kun skal være midlertidig. Den trækkes tilbage, når de forhold, som ligger til grund for den, bortfalder.

RÅDETS AFGØRELSE**af 6. november 2003****om beskikkelse af et svensk medlem af og tre svenske suppleanter til Regionsudvalget**

(2003/794/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 263,

under henvisning til indstilling fra den svenske regering, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Medlemmerne af og suppleanterne til Regionsudvalget beskikkes i henhold til Rådets afgørelse 2002/60/EF af 22. januar 2002 ⁽¹⁾.

(2) Der er blevet en plads ledig som medlem af Regionsudvalget, efter at Rune HJÄLM er trådt tilbage, og der er blevet to pladser ledige som suppleanter, efter at Hans KLINTBOM og Bengt-Anders JOHANSSON er trådt tilbage, hvilket Rådet blev underrettet om den 6. oktober 2003; der er endvidere blevet en plads ledig som suppleant, efter at Mona-Lisa NORRMAN er blevet indstillet som medlem —

a) Som medlem af Regionsudvalget beskikkes:

Mona-Lisa NORRMAN

som efterfølger for Rune HJÄLM.

b) Som suppleanter til Regionsudvalget beskikkes:

1) Ulla NORGREN

som efterfølger for Bengt-Anders JOHANSSON

2) Ewa-May KARLSSON

som efterfølger for Hans KLINTBOM

3) Kent PERSSON

som efterfølger for Mona-Lisa NORRMAN

for den resterende del af mandatperioden, dvs. indtil den 25. januar 2006.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. november 2003.

På Rådets vegne

G. PISANU

Formand

⁽¹⁾ EFT L 24 af 26.1.2002, s. 38.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. november 2003

om midlertidig handel med frø af arten *Vicia faba* L., der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 66/401/EØF

(meddelt under nummer K(2003) 4113)

(EØS-relevant tekst)

(2003/795/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 66/401/EØF af 14. juni 1966 om handel med frø af foderplanter ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 2003/61/EF ⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Det Forenede Kongerige er mængden af frø af vintersorter af hestebønne (*Vicia faba* L.), som er egnet til dyrkning under dyrkningsforholdene i denne medlemsstat, og som opfylder kravene i direktiv 66/401/EØF med hensyn til spireevne, utilstrækkelig og kan således ikke dække denne medlemsstats behov.
- (2) Det er umuligt at dække behovet for frø af denne art på tilfredsstillende vis med frø, som opfylder alle krav i direktiv 66/401/EØF, fra andre medlemsstater eller fra tredjelande.
- (3) Det Forenede Kongerige bør derfor bemyndiges til at tillade handel med frø af denne art, som opfylder mindre strenge krav, i en periode, der udløber den 30. november 2003.
- (4) Uanset om frøene er høstet i en medlemsstat eller et tredjeland, der er omfattet af Rådets beslutning 2003/17/EF af 16. december 2002 om ligestilling af markinspektioner af afgrøder til formering af udsæd i tredjelande og om ligestilling af frø produceret i tredjelande ⁽³⁾, senest ændret ved beslutning 2003/403/EF ⁽⁴⁾, bør andre medlemsstater, som er i stand til at forsyne Det Forenede Kongerige med frø af denne art, derudover bemyndiges til at tillade handel med sådanne frø.

(5) Det Forenede Kongerige bør fungere som koordinator for at sikre, at den samlede mængde frø, der tillades i henhold til denne beslutning, ikke overstiger den sammesteds fastsatte maksimumsmængde.

(6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Indtil den 30. november 2003 tillades handel i Fællesskabet med frø af vintersorter af hestebønne (*Vicia faba* L.), som ikke opfylder kravene i direktiv 66/401/EØF med hensyn til mindste spireevne, hvis de betingelser, der er fastsat i bilaget til denne beslutning, og nedenstående betingelser er opfyldt:

- a) Spireevnen skal mindst svare til den, der er fastsat i bilaget til denne beslutning.
- b) På den officielle etiket skal spiringen, der er fastslået ved den officielle undersøgelse i henhold til artikel 2, stk. 1, litra C, underlitra d), i direktiv 66/401/EØF, være angivet.
- c) Frøene skal første gang være blevet bragt i handelen i henhold til artikel 2 i denne beslutning.

Artikel 2

En leverandør, der ønsker at bringe de i artikel 1 nævnte frø i handelen, skal anmode den medlemsstat, hvori han er etableret, eller hvortil han importerer, om tilladelse hertil.

⁽¹⁾ EFT 125 af 11.7.1966, s. 2298/66.

⁽²⁾ EUT L 165 af 3.7.2003, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 8 af 14.1.2003, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT L 141 af 7.6.2003, s. 23.

Den pågældende medlemsstat giver leverandøren tilladelse til at bringe frøene i handelen, medmindre:

- a) der er velbegrundet tvivl om, at leverandøren kan bringe den mængde frø, han har ansøgt om tilladelse for, i handelen, eller
- b) den samlede mængde, der tillades bragt i handelen i henhold til den pågældende undtagelse, ville overstige den maksimumsmængde, der er anført i bilaget.

Artikel 3

Ved anvendelsen af denne beslutning yder medlemsstaterne hinanden administrativ bistand.

Det Forenede Kongerige fungerer som koordinerende medlemsstat, for så vidt angår artikel 1, for at sikre, at den samlede mængde, der gives tilladelse til, ikke overstiger de i bilaget fastsatte maksimumsmængder.

En medlemsstat, der modtager en ansøgning i overensstemmelse med artikel 2, underretter straks den koordinerende medlemsstat om den mængde, ansøgningen vedrører. Den

koordinerende medlemsstat meddeler straks den medlemsstat, der har givet underretning, hvorvidt imødekommelse af ansøgningen ville resultere i, at maksimumsmængden overskrides.

Artikel 4

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvor store mængder frø de har tilladt bragt i handelen i henhold til denne beslutning.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

Art	Sortstype	Maksimumsmængde (tons)	Mindste spireevne (% af de rene frø)
<i>Vicia faba</i> L.	Clipper, Target, Wizard	2 891	75

KOMMISSIONENS AFGØRELSE
af 11. november 2003
om oprettelse af gruppen af europæiske tilsynsmyndigheder for elektricitet og gas

(EØS-relevant tekst)

(2003/796/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er fastsat en ny lovgivningsramme for det indre marked for elektricitet og gas ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1228/2003 af 26. juni 2003 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling⁽³⁾.
- (2) I henhold til direktiv 2003/54/EF og 2003/55/EF skal medlemsstaterne udpege et eller flere kompetente organer, der fungerer som regulerende myndigheder, og som udfører de i disse direktiver fastsatte tilsynsopgaver. De regulerende myndigheder skal være fuldstændigt uafhængige af interesser i elektricitets- og gasindustrien.
- (3) De nærmere enkeltheder vedrørende de pligter og opgaver, der påhviler de kompetente nationale regulerende myndigheder, kan variere fra medlemsstat til medlemsstat, men alle medlemsstaterne skal udpege mindst én regulerende myndighed, som har til opgave at anvende bestemmelserne i den nye lovgivningsramme, når de er blevet gennemført i den nationale lovgivning, navnlig bestemmelserne vedrørende det løbende tilsyn med markedet.
- (4) Direktiv 2003/54/EF og 2003/55/EF fastlægger en række mål, der skal nås, og indeholder rammebestemmelser vedrørende den indsats, der skal ydes på nationalt niveau, men åbner samtidig mulighed for, at reglerne på visse områder kan anvendes under hensyntagen til de nationale forhold. En ensartet anvendelse af de relevante bestemmelser i alle medlemsstater er en væsentlig forudsætning for, at der kan udvikles et fælles europæisk marked for energi.
- (5) »European Electricity Regulatory Forum« og »European Gas Regulatory Forum« har ydet betydelige bidrag til udviklingen af fælles tilgange til spørgsmål vedrørende

grænseoverskridende transaktioner. De to fora vil fortsat spille en vigtig rolle som platforme for en bred diskussion, der involverer alle aktører fra regeringerne, tilsynsmyndighederne og industrien, men det er nu nødvendigt at give samarbejdet om og samordningen af tilsynsarbejdet en mere formel status for at fremme gennemførelsen af det indre marked for energi, særligt i lyset af den forestående tiltrædelse af nye medlemsstater.

- (6) Derfor bør der oprettes en »gruppe af europæiske tilsynsmyndigheder for elektricitet og gas« til at lette samrådet, samordningen og samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne i medlemsstaterne og mellem disse myndigheder og Kommissionen med henblik på at styrke det indre marked og sikre en ensartet anvendelse i alle medlemsstater af direktiv 2003/54/EF og 2003/55/EF og forordning (EF) nr. 1228/2003.
- (7) Medlemmerne af gruppen af europæiske tilsynsmyndigheder for elektricitet og gas bør omfatte cheferne for de nationale myndigheder, som er ansvarlige for reguleringen af elektricitets- og gassektoren i medlemsstaterne. Kommissionen bør repræsenteres på højt niveau.
- (8) Gruppen af europæiske tilsynsmyndigheder for elektricitet og gas bør opretholde et tæt samarbejde med de udvalg, der er nedsat ved artikel 30 i direktiv 2003/55/EF og artikel 13 i forordning (EF) 1228/2003. Dens arbejde bør ikke gribe ind i disse udvalgs arbejde.
- (9) Kommissionens afgørelse 95/539/EF⁽⁴⁾ og 92/167/EØF⁽⁵⁾ bør ophæves, da der ved disse afgørelser blev oprettet udvalg i henhold til direktiv 91/296/EØF⁽⁶⁾ og 90/547/EØF⁽⁷⁾ om henholdsvis transit af naturgas og elektricitet, som blev ophævet ved direktiv 2003/54/EF og 2003/55/EF —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Emne og aktiviteter

1. Kommissionen opretter herved en rådgivende gruppe for elektricitet og gas, kaldet »gruppen af europæiske tilsynsmyndigheder for elektricitet og gas« (i det følgende benævnt »gruppen«).

⁽¹⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 37.

⁽²⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 57.

⁽³⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 304 af 16.12.1995, s. 57.

⁽⁵⁾ EFT L 74 af 20.3.1992, s. 43.

⁽⁶⁾ EFT L 147 af 12.6.1991, s. 37.

⁽⁷⁾ EFT L 313 af 13.11.1990, s. 30.

2. Gruppen skal på eget initiativ eller på Kommissionens anmodning rådgive Kommissionen og bistå den med at styrke det indre marked for energi, navnlig ved udarbejdelsen af udkast til gennemførelsesforanstaltninger på området elektricitet og gas, og i alle spørgsmål vedrørende det indre marked for gas og elektricitet. Gruppen skal lette samrådet, samordningen og samarbejdet mellem de nationale tilsynsmyndigheder med henblik på at bidrage til en ensartet anvendelse i alle medlemsstater af direktiv 2003/54/EF og 2003/55/EF og forordning (EF) nr. 1238/2003 såvel som af eventuelle fremtidige fællesskabsbestemmelser om elektricitet og gas.

Artikel 2

Gruppens sammensætning

1. Gruppen består af cheferne for de nationale tilsynsmyndigheder eller af deres repræsentanter.

2. I denne afgørelse forstås ved »national tilsynsmyndighed« en offentlig myndighed, som en medlemsstat har oprettet i henhold til direktiv 2003/54/EF og 2003/55/EF, hvori det er fastsat, at medlemsstaterne skal udpege et eller flere kompetente organer, der fungerer som regulerende myndigheder, for sikre, at der ikke sker forskelsbehandling, at der er reel konkurrence, og at markedet for gas og elektricitet fungerer effektivt, og navnlig for at overvåge den løbende anvendelse af bestemmelserne i direktiv 2003/54/EF og 2003/55/EF og forordning (EF) nr. 1238/2003.

3. Såfremt en medlemsstat ikke har udpeget et eller flere kompetente organer, der fungerer som regulerende myndigheder, skal den pågældende medlemsstat indtil den 1. juli 2004 repræsenteres i gruppen af en repræsentant for en anden kompetent offentlig myndighed.

4. Kommissionen skal deltage i gruppens møder og udpege en repræsentant på højt niveau til at deltage i alle gruppens drøftelser.

Artikel 3

Gruppens organisation

1. Gruppen vælger en formand/-kvinde blandt sine medlemmer.

2. Gruppen kan, hvis den skønner det hensigtsmæssigt, oprette ekspertarbejdsgrupper, som får mandat til at undersøge særlige spørgsmål.

3. Kommissionen kan deltage i alle møder i sådanne ekspertarbejdsgrupper.

4. Ekspertes fra EØS-landene og fra de lande, som er kandidater til medlemskab af Den Europæiske Union, kan deltage i gruppens møder som observatører. Gruppen og Kommissionen kan invitere andre eksperter og observatører til at deltage i møderne.

5. Gruppen fastsætter selv sin forretningsorden, enten ved konsensus eller, hvis der ikke er konsensus, med to tredjedeles flertal, idet hver medlemsstat har én stemme, med forbehold af Kommissionens godkendelse.

6. Kommissionen varetager gruppens sekretariatsopgaver.

7. Medlemmers, observatørers og eksperters rejse- og opholdsudgifter i forbindelse med deltagelse i gruppens aktiviteter refunderes af Kommissionen i overensstemmelse med de i Kommissionen gældende bestemmelser.

8. Gruppen forelægger Kommissionen en årsrapport om sine aktiviteter. Kommissionen videregiver rapporten til Europa-Parlamentet og Rådet, eventuelt med egne kommentarer.

Artikel 4

Samråd

Gruppen skal på et tidligt tidspunkt rådføre sig grundigt med markedsdeltagerne, forbrugerne og de endelige forbrugere på en åben og gennemsigtig måde.

Artikel 5

Fortrolighed

Uden at dette berører bestemmelserne i EF-traktatens artikel 287, er medlemmerne af gruppen såvel som observatører og øvrige deltagere forpligtet til ikke at videregive oplysninger, som de har fået kendskab til gennem arbejdet i gruppen eller i dens arbejdsgrupper, hvis Kommissionen meddeler dem, at de udtalelser, de er blevet anmodet om at afgive, eller det spørgsmål, der er rejst, er af fortrolig karakter. Kommissionen kan i sådanne tilfælde beslutte, at det kun er gruppens medlemmer, der kan deltage i møderne.

Artikel 6

Ophævelse

Afgørelse 95/539/EF og 92/167/EØF ophæves.

Artikel 7

Ikrafttræden

1. Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Gruppen påbegynder sit arbejde den dag, afgørelsen træder i kraft.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. november 2003.

På Kommissionens vegne

Loyola DE PALACIO

Næstformand